

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ સ્થિરતરં શેતે હિ સાક્ષીભવન્
 કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ પ્રચરતિ પ્રજ્ઞાલયંસ્તચ્છુચમ્ ।
 કેં લબ્ધઃ । મનુજાઃ સ્વકર્મકરણે શક્તા ભવન્તિ દ્રુતમ્
 આત્માનન્દ પ્રકાશમેવ ન હિ સન્દેહોઽત્ર વૈ વિચિતે ॥

પુ૦ ૨૫ મું

ચોર સં. ૨૪૫૪. જ્યેષ્ઠ આત્મ સં. ૧૩.

અંક ૧૧ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ મારી વર્ષગાંઠ. એસતું નવું વર્ષ ...	૨૬૩	૮ સુજનતા અને સુસ્વભાવ. ...	૨૭૭
૨ શ્રી સૂરીશ્વર જયન્તિ. ...	૨૬૪	૯ ભોગલાલસા તજવાની-શુત-	
૩ શ્રી મહાવીર જિનસ્તવનમ્ તથા		વાની જરૂર. ...	૨૮૨
દામ વિનાનું કામ. ...	૨૬૫	૧૦ શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત... ..	૨૮૪
૪ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...	૨૬૬	૧૧ મહાનો વાર્ષિક મહોત્સવ ...	૨૮૬
૫ જૈન ધર્મ. ...	૨૭૦	૧૨ શ્રી શત્રુજય તીર્થ માટેનું	
૬ સન્માર્ગ દર્શકને. ...	૨૭૩	કરારનાયું, કરાવો, ...	૨૮૭
૭ યોગ. ...	૨૭૪	૧૩ એક નત્ર સુચના, સુધારો. ...	૨૯૩

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર-આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ખુશ ખબર. (નવીન ભેટો)

ચાલતાં આત્માનંદ પ્રદાશ પુસ્તક ૨૫ મા તથા પછીના પુસ્તક ૨૬ મા બંને વર્ષની ચાલુ નવમ પ્રમાણે આ વખતે “ જૈન નરરત્ન લામાશાહ ” એ નામની છુક ભેટ આપવાનું નક્કી થયેલ છે. અમારા તરફથી દરવર્ષે વિનિધ વિષયો, તત્ત્વજ્ઞાન, ઇતિહાસ, ચરિત્ર કથા-નુયોગ વગેરે અંથો ઉદાર ભાવનાથી ગ્રાહકોને ભેટ અપાય છે.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન, કથાઓના આદર જૈન સમાજમાં કેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં સમાજમાં પણ દેશ અને સમાજસેવાનો પવન જોશભેર ફુંકતો હોવાથી, અમુક અંશે અમુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા-ધૃતતા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની ભાવનામાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ શ્રાવક કુલરત્ન વીરનર લામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ તૈયાર કરાવી અમારા સુઝ ગ્રાહકોને અર્પણ કરવાનું યોગ્ય ધાર્યું છે. આ અંથ માટે વિશેષ પ્રશંસા કરીએ કે કાંઈ લખીએ તેના કરતાં અમારા માનવંતા ગ્રાહકો તે વાંચી વિચારી સ્વયંભેવ પ્રશંસા કરે તેમ ઇચ્છીએ છીએ. ટુંકામાં આ અંથમાં નરરત્ન લામાશાહનો જ્વલંત દેશ તથા સમાજ પ્રેમ-સેવા, અને શ્રીમાન હીરવિજયસૂરીશ્વરજીની અહોનીશ ધગધગતી જ્વલંત શાસનદાઝ એ બંને આદર્શી સાથેસાથ ઉભા રહી રાષ્ટ્ર અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે મહાપુરુષની પ્રજા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને રહેજે લલચાઈએ તેમ છે.

શુભારે છત્રીશ ફેર્મ ત્રણશે પાનાનો સચિત્ર આટલો મોટો અંથ અમારા ગ્રાહકોને ભેટ તરીકે આપવાની ઉદારતા (સાહિત્ય પ્રચારના હેતુને લઈને) બતાવી છે કે જે વારંવાર તેવા ઉચ્ચ કાટીના અને આટલા મોટા અંથો અમારા તરફથી ભેટ આપવામાં આવે છે તે ગ્રાહકોની ધ્યાનમાં જ છે. વારંવારનો ખર્ચ વગેરેનો લાભ પણ એ વર્ષની ભેટની છુક માથે આપવાથી સુઝ ગ્રાહકોને થાય છે તે હેતુ પણ છે.

આ વખતે બીજો અંથ ૨ આગમોના સુહૃપતિ નિર્ણય અંથ મુનિરાજશ્રી મણિસાગરજી મહારાજની કૃપાથી અમારા ગ્રાહકોને ભેટ આપવા ગ્રાહક પુરતી છુકો અમોને મળી છે; તે આભારપૂર્વક સ્વીકારતાં અમારા સુઝ ગ્રાહકોને ઉપરોક્ત અંથ સાથે જ ભેટ મોકલીશું. આ અંથમાં ૧૨૦ કલમોમાં જૈન આગમો અંથો વગેરેની અનેક સાધનો આપી સુહૃપતિ સંબંધી નિર્ણય કર્યો છે તે પણ ખાસ વાંચવા જેવો છે. આ અંથ ફેર્મ ૧૧ પાના શુભારે નેવું છે તે પણ સાથેજ ભેટ આપવાનો છે.

આ વખતે આ બંને અંથો ઘણા મોટા હોવાથી પોસ્ટ ખર્ચ કંઈ વિશેષ થાય (૦-૬-૦ થશે) તે સ્વાભાવિક છે. જેથી એ વર્ષના લવાજમના રૂ. ૨-૮-૦ અને વી. પી. પોસ્ટેજ ચાર્જ મળી રૂ. ૨-૧૪-૦ વી. પી. થશે તે અશાક શુદ્ધ ૨ થી બંને અંથો અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને (લવાજમ વસુલ કરવા) વી. પી. થી રવાના કરવામાં આવશે જેથી મેહેરબાની કરી દરેક ગ્રાહકો દર વર્ષની જેમ આ વખતે પણ સ્વીકારી લેશે એવી વિનંતી છે. (વી. પી. ન સ્વીકારનાર બંધુએ અમોને પ્રથમથી લખી જણાવવું) ગ્રાહક સિવાયના બંધુઓને પ્રથમ અંથની કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ આપવી પડશે.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

તત્પુનર્દિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્ચોચ્ચતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્ચાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપચ્ચતે સ્વન્વેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવાર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

उपमिति भवप्रपंचा कथा.

પુસ્તક ૨૫ મું. } વીર સંવત્ ૨૪૫૪. જ્યેષ્ઠ. આત્મ સંવત્ ૩૨. } અંક ૧૧ મો.

મારી વર્ષગાંઠ.

(રામ ભજને પ્રાણીઆ—એ ચાલ.)

આ નવિન વર્ષારંભમાં કરો “ વીર ” વન્દન પ્રેમથી,
ગુરુ દેવ “ આત્મરામ ” ને પ્રણામો હૃદય ગત નેમથી. આ૦
વળી ભક્તવર્ચ શ્રી “ મુળચંદ્ર ” જે જન્મદાતા માહરા,
સ્મરણ પાંચે સ્નેહે નિહાલો આત્મ ગુણ રસના ઝરા. આ૦
ગુરુ નામ અંકિત કાજ આત્માનન્દ મંડળ સ્થાપતા,
ત્યમ આત્માનન્દ પ્રકાશથી સ્યાદ્રાહ મત વિસ્તારતા. આ૦
સમૃદ્ધ ભારત વર્ષમાં મહા શિષ્ય ગણ છે તેહનો,
સત્વર મળી સાર્થક કરો ઉદ્દેશ આત્મિક જેહનો. આ૦
જ્યાં “ ઐક્યતા ” નો નાદ સુંદર આજ ચોતરપ્રી વહે.
ત્યાં “ સત્ય તે છે માહર ” “ માહર તે સત્ય ન ” જે કહે. આ૦
એ ન્યાય સૂત્ર પ્રવિણ પાલક માહરા હૃદયે હવે,
પ્રકટાવો આતમ જ્યોત આત્માનન્દ વાર્ષિક ઉત્સવે. આ૦

આત્માન્દ ૩૩
જેષ્ઠ શુકલ સપ્તમી.

(વે. ધ.)

૨૬૪

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ૐ

॥ શ્રી સદ્ગુરુચરણાય નમઃ ॥

આત્માનન્દ ૩૩. શ્રી સૂરીશ્વર—જયન્તિ. જ્યેષ્ઠ શુક્લ અષ્ટમી.

આજ શ્રી ગુરૂદેવની જયન્તિ બ્રાત ભારી,
 સંવેગી સૂરિરાય “આત્મરામ” આનંદકારી. આજ૦
 સત્ય ધર્મ ગલતિ સમય સમયસૂચક બનો,
 સન્દેશ શ્રી “મહાવીર”નો સમર્પે જગ પ્રમાનો. આજ૦
 અજ્ઞાન તિમિર હરણ શશિ અગકે જૈન વ્યોમે,
 સંસ્કૃતિ શુદ્ધ ધર્મની પ્રકટાવે રોમ રોમે. આજ૦
 સર્વજ્ઞ પ્રણિત શાસ્ત્રને સમજાવતા સુરંગે,
 વિપૂલતા બતલાવતા સ્યાદ્દાહની પ્રસંગે. આજ૦
 વિચરી વિવિધ દેશમાં દેવજ જૈનનો ફરકાવ્યો,
 ચૈતન્ય ને જડ વસ્તુના શુદ્ધ ધર્મને બતલાવ્યો. આજ૦
 જેહનું લલાટ સુંદર દિવ્ય તેજવાળું,
 દર્શને બને છે હૃદય શાન્ત મમ કૃપાળું. આજ૦
 સાક્ષાત્કાર સ્મૃતિ પથ યોગથી ગણાએ,
 દેહ વિલય છતાં ઝાંખી આકૃતિની થાએ. આજ૦
 જ્યેષ્ઠ શુક્લ સપ્તમી દિન સ્વર્ગગમન જેનું,
 ત્રયત્રિશ વર્ષારંભે મંગલ આહો પૂર્ણ તેનું. આજ૦
 અનુવાદ ગુણનો આજ કરીએ જેહનો ઉમંગે,
 પ્રકટે ગુણ દ્યાતા દ્યાન દ્યેય નિયમ અંગે. આજ૦
 શિષ્ય વર્ગ સાથ મળી ગુણ ગુરૂના ગાવો,
 “આત્માનન્દ સમાજ” આત્મિક ગુણને પ્રકટાવો. આજ૦

વેલચંદ ધનજી.

શ્રી મહાવીર સ્તવન તથા દામ વિનાનું કામ.

૨૬૫

શ્રી મહાવીર જિનસ્તવનમ્ ॥

(ધીર સમીરે યમુનાતીરે વસતી વસે વનમાલીરે-ઠુમરી રામેણ ગીયતે)

વન્દે વીર જિનેશ્વરદેવં, શાશ્વતસુખદાતારં રે ।

ત્રાતારં જનવલ્લભમીશં, શિવરમણી ભર્તારં રે ॥વન્દે॥ ૧

કામં ક્રોધં લોભં મોહં, વારય વારં વારં રે ।

તારય ભવ પાથોધિમપારં, પાલય પ્રાણિસમૂહં રે ।વન્દે॥ ૨

ગુરુગુણસ્થાનિમનલ્પપ્રતાપં, સુરવર પૂજ્ય મહેશં રે ।

પરમાનન્દ નિદાનમજસ્રં, શિવપત્તન સોપાનં રે ॥વન્દે॥ ૩

મિથ્યા મોહ તમોહર્તારં, શરણાગતપાતારં રે ।

કલિમલ દોષ કલંક નિવારં ક્રૂર કુકર્મ કુઠારં રે ॥વન્દે॥ ૪

સત્યદયા ધર્મેક નિદાનં, દાન ગુણ પ્રથિતારં રે ।

મવ્યામ્ભોજદિવાકર મેકં, મવકાન્તારસહાયં રે ॥વન્દે॥ ૫

ત્રિશલા નન્દન મનઘમનલ્પં, શિવશર્મેક કલાપં રે ।

વિજ્ઞાનૈક નિધાન મદારં, શિવસુખકંદપયોદં રે ॥વન્દે॥ ૬

જન્મ જરા ભવ ભય હર્તારં, સ્વલ્પીકૃત સંમારં રે ।

અજિત મહાપદવી દાતારં, મોહસુભટ જેતારં રે ॥વન્દે॥ ૭

લે. અજિતસાગરસૂરિ.

“દામ વિનાનું કામ.”

રાગ—આશા.....(ક્યાંથી આ સંભળાય.)

દામ વિનાનું કામ, કરીલ્યો—દામવિનાનું કામ (૨)

દામ વિના કાંઈ કામ ન થાયે, જોયું જગત તમામ,

પણ એસે ના એકે દમડી, જપતાં શ્રી જીનનામ. કરીલ્યો ૧

દામ ગયા નજરે નિહાળ્યા, લાગ્યા ન નામ કે દામ,

શ્રી જીન-ધર્મની સાચી મુઠી, દે અંતર આરામ. કરીલ્યો ૨

દામ-દમામ તમામ ત્યાગીને, જોયું ! આતમરામ,

સંપત્તિ સાચી ક્યાં ! સાંપડશે, મળશે ક્યાં ! શિવધામ. કરીલ્યો ૩

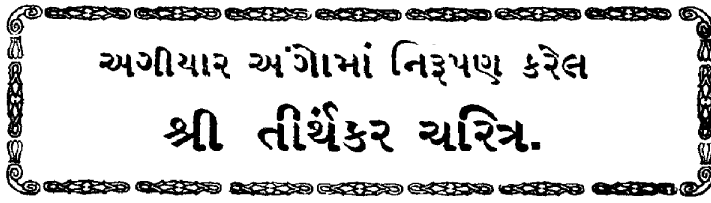
શ્રી જીન-નામે નવ નિધિને, ઋદ્ધિ, સિદ્ધિ, તમામ,

મળશે મનસુખ, લાવે લજ્જાશો, રાખી વૃત્તિ નિષ્કામ. કરીલ્યો ૪

મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ—૪૮૪૭૭૭૭૭૭૭.

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૨ થી શરૂ.

સમવાયાંગ સૂત્ર. # ૧

૮—અરિહંત પુરુષાદાનિય પાર્શ્વને આઠ ગણો અને આઠ ગણુધરો હતા તે આ પ્રમાણે શુભ, શુભઘોષ. વાસિષ્ઠ, બ્રહ્મચારી, સોમ શ્રીધર વીરભદ્ર, યશસ્વી. (ગાથા ૧) + ૨

૯—અરિહંત પુરુષાદાનિય પાર્શ્વ નવ હાથ ઉંચા હતા.

૧૦—અરિહંત અરિષ્ટનેમિ દશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા. કૃષ્ણ વાસુદેવ દશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા રામ બલભદ્ર દશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૧૧—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને અગિયાર ગણુધરો હતા. તે આ પ્રમાણે ઈંદ્રભૂતિ, અગ્નિભૂતિ, વાયુભૂતિ, વ્યક્ત, સૌધર્મ, મંડિત, મૌર્યપુત્ર, અંકપિત, અચલબ્રાતા, મેતાર્ય અને પ્રભાસ.

૧૪—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને સાધુઓની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા ચૈદ હજારની હતી.

૧૫—નમિનાથ અરિહંત પંદર ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૧૬—અરિહંત પુરુષાદાનિય પાર્શ્વનાથને સાધુઓની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા સોળ હજારની હતી.

૧ * વિશેષ-દ્રવ્યો-૫-૨૧. કલ્પવૃક્ષો-૧૦. મોક્ષ-૧૨. જ્યોતિષચાર-૧૧-૩૩-૬૦-૬૧-૭૮-૮૦-૮૮-૯૮. દ્રુવરાહુ-૧૫-૬૨. દ્વાદશાંગી-૧૩૬ થી ૧૪૮. અંગો-૧૬-૧૮-૫૧-૫૭-૮૪-૮૫. ૧૯-૨૩-૨૫-૮૧-૮૪. આગમો-૨૬-૩૬-૩૭-૩૮-૪૧-૪૨-૪૩-૪૩-૪૪-૪૪-૪૪-૪૫-૮૮. પચત્રા ૮૪. દષ્ટિચાદ-૧૪-૨૨-૭૧-૪૬-૧૪૭-૮૮. લીખી-૧૮. નાટક-૩૨. કલા-૭૨. સૂત્રસાક્ષિ-૪૯. વૃત્તપટકાદિ-૧૮. લોકાધાર-૨૦-૭૯. કૃત યુગ્માદિ-૮૧. પાંચ મહાવૃત્ત ભાવના-૨૫. ચમત્કાર-પાપશ્રુતો-૨૯. મોહનામ-૫૨. ભગવતિ સાક્ષિ-૮૧. નંદીસાક્ષિ-૮૮. નિયુક્તિ-૧૩૬. પ્રજાપતા સાક્ષિ-૧૫૩. કલ્પસમવસરણુ સાક્ષિ-૧૫૭ વંશો-૧૫૬. મેરનામો-૧૬. દંડપ્રમાણુ-૯૬.

૨ * આવશ્યક સૂત્રમાં પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દશ ગણુધરો કહ્યા છે. જેમાં બે અલ્પ આયુષ્યવાળા હતા. જેથી અહીં તથા કલ્પસૂત્રમાં આઠ ગણુધરો કહ્યા છે.—ટીકાકાર

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૧૭

૧૮—અરિહંત અરિષ્ટનેમિને સાધુઓની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા અદાર હજારની હતી.

૧૯—ઓગણીશ તીર્થંકરો ગૃહસ્થવાસમાં વસીને પછી મુંડ થઈ અણુગાર થયા.

૨૦—મુનિ સુવ્રતસ્વામી તીર્થંકર વીશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૨૩—આ અવસર્પિણી કાલમાં જંબુદ્વીપના ભરતક્ષેત્રમાં ત્રેવીશ તીર્થંકરો-ને સૂર્યોદયકાલે કેવલજ્ઞાન-કેવલદર્શન થયાં. જંબુદ્વીપના આ અવસર્પિણી કાલના ત્રેવિશતીર્થંકરો પૂર્વભવમાં એકાદશાંગીના જાણકાર હતા. તે આ અજીત, સંભવ, અભિનંદન, સુમતિ, યાવત....પાર્શ્વ વર્ધમાન, અરિહંત ઋષભદેવ, કૌશલિક (પૂર્વ ભવમાં) ચૌદ પૂર્વી હતા. જંબુદ્વીપના આ અવસર્પિણી કાલના ત્રેવીશ તીર્થંકરો પૂર્વભવમાં મંડલિક રાજા હતા. તેઓ અજીત, સંભવ, અભિનંદનથી યાવત પાર્શ્વ વર્ધમાન, અરિહંત ઋષભદેવ કૌશલિક પૂર્વભવમાં ચક્રવર્તી હતા.

૨૪—દેવાધિદેવો ચોવીશ છે તે આ પ્રમાણે—ઋષભ, અજીત, સંભવ, અભિનંદન, સુમતિ, પદ્મપ્રભ, સુપાર્શ્વ, ચંદ્રપ્રભ, સુવિધિ, શીતલ, શ્રેયાંસ, વાસુપૂજ્ય વિમલ, અનંત, ધર્મ, શાંતિ, કુંથુ, અર, મલ્લી, મુનીસુવ્રત, નમિ, નેમી, પાર્શ્વ અને વર્ધમાન.

૨૫—પહેલા અને છેલ્લા તીર્થંકરોના પાંચ મહાવ્રતની પચ્ચીશ ભાવનાઓ—ધર્મા સમીતિ, મનગુપ્તિ, વચન ગુપ્તિ, પાત્ર આહારનું નિરીક્ષણ, આદાન ભંડ મત્ત નિક્ષેપણસમીતિ, વિચારપૂર્વક બોલવું, ક્રોધવિવેક, લોભવિવેક ભયવિવેક, હાસ્યવિવેક, અવગ્રહની આજ્ઞા, અવગ્રહનીહનનું જ્ઞાન, સ્વયં અવગ્રહનો પાછલો સ્વીકાર, સ્વામીના અવગ્રહનો આજ્ઞાથી ભોગ, આજ્ઞાથી સાધારણ ભાતપાણીનો સ્વિકાર, સ્ત્રી પશુ નપુંસકના સંસર્ગ શય્યા અને આસનનો ત્યાગ, સ્ત્રી કથા ત્યાગ, સ્ત્રીની ઇદ્રિયોતું અદર્શન, પૂર્વના ભોગ રમતનું અસ્મરણ, સ્નિગ્ધ આહારનો ત્યાગ, શ્રાત્રેન્દ્રિય રાગ શમન, ચક્ષુરિન્દ્રિય રાગોપશમન, શ્રાણેન્દ્રિય રાગશમન, રસના રાગશમન અને સ્પર્શ નેન્દ્રિય રાગોપશમન.

—મલ્લીનાથ ભગવાન પચ્ચીશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૨૯—તીર્થંકર નામ કર્મબંધ અધિકાર.

૩૦—અરનાથ ભગવાન ત્રીશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા. પાર્શ્વનાથ ભગવાન ત્રીશ વર્ષ સુધી ગૃહસ્થપણે રહ્યા અને પછી અણુગાર થયા. શ્રમણભગવાન મહાવીર ત્રીશ વર્ષ ગૃહસ્થપણે રહ્યા અને પછી અણુગાર થયા. સ્થવિર મંડિત પુત્ર ત્રીશ વર્ષનો દિક્ષાપર્યાય પાળીને સિદ્ધ થયા બુદ્ધ થયા યાવત્ સર્વ દુષ્ટોનો સર્વથા નાશ કરનાર થયા.

૩૨—કુંથુનાથ ભગવાનના બત્રીશસો ને બત્રીશ કેવલીઓ હતા.

૨૬૮

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩૪—તીર્થંકરોના ચોત્રિશ અતિશયો છે. તે આ પ્રમાણે ૧—કેશ-સ્મશ્ન-રોમ અને નખો વધે નહીં. ૨—નિરોગી અને નિર્મળ શરીર. ૩—માંસ અને લોહી ગાયના દુધ જેવા ધોળા હોય. ૪—પદ્મ તથા ઉત્પલ જેવો સુગંધી શ્વાસો-શ્વાસ. ૫—અર્ધ નેત્રોથી અદ્ય-ગુપ્ત આહાર નિહાર. ૬—આકાશમાં રહેલ ધર્મચક્ર, ૭—આકાશમાં રહેલ છત્ર (ત્રણ) ૮—વ્યોમવર્તિ ધોળા ઉત્તમ ચામરો ૯—સ્વચ્છ સ્ફટિકથી બનાવેલ પાદ પીઠવાળું સીંહાસન, ૧૦—હજારો પતાકાથી શોભતો સુંદર ઉચો ઇંદ્રધ્વજ આગળ ચાલે છે, ૧૧—તીર્થંકરોને ઊભા રહેવાના અને બેસવાના દરેક સ્થાને દેવો તથા યક્ષોએ તુરત બનાવેલ (?) પત્ર કુલ અંકુરોથી રમણીય અને છત્ર, ધ્વજ ઘંટા તથા પતાકાવાળું ઉત્તમ અશોકવૃક્ષ ૧૨—મુકુટના સ્થાને પાછલ ગોઠવેલ અંધારે પણ દશ દિશાઓને પ્રકાશતું તેજો-મંડલ (ભામંડલ) ૧૩—સરખો ભૂમિભાગ, ૧૪—કાંટા ઉંઘા થાય. ૧૫—ઋતુ-ઓ અનુકુળ સુખપ્રદથાય. ૧૬—યોજન પ્રમાણ ભૂમિને સાફ કરનાર શિતલ સુખાકારી અને સુગંધી વાયુ. ૧૭—ધૂડ અને રેણુને સાફ કરનાર ઉચિત વૃષ્ટિ (ગંધોદિક વૃષ્ટિ) ૧૮—દશના અર્ધા (પાંચ) વર્ણુવાળા ઝીંટ ઉપર ગોઠવેલા (ઉર્ધ્વ-સુખવાળા) શોભતા. જલ અને સ્થલના ઘણા કુલોનો ગોઠણ સુધી કરેલ વરસાદ ૧૯—અમનોજ શબ્દ, સ્પર્શ, રસ, રૂપ અને ગંધનો અભાવ. ૨૦ મનોજ, શબ્દ, સ્પર્શ રસરૂપ અને ગંધની ઉત્પત્તિ, ૨૧—હૃદયંગમ અને યોજનગામી સ્વર. ૨૨—ભગવાન્ અર્ધ ભાગથી ભાષામાં ધર્મોપદેશ આપે છે. ૨૩—ભગવાનની અર્ધ ભાગથી ભાષામાં સર્વ આર્યો તથા અનાર્યો, દેશના મનુષ્ય, ચોપગા વનચર ગ્રામ્યપશુ, પક્ષી, અને સર્પોની ભાષાએ પરિણમે છે અને હિતશિવ તથા સુખને દેનારી થાય છે. ૨૪—અરિહંત ભગવાનની પાસે અનાદિકાલિન જાતિ-સ્વભાવથી વૈરવાળા દેવો, અસુરો, નાગકુમારો, સ્વર્ણકુમારો, યક્ષો રાક્ષસો, કિન્નરો, કિંપુરુષો, ગરૂડો (સુપર્ણકુમારો), ગંધર્વો અને મહોરગો પણ શાંતચિત્તવાળા થઈને ઉપદેશ સાંભળે છે. ૨૫—અન્યતીર્થિઓ આવી વંદન કરે છે. ૨૬—અન્યતીર્થિકો ભગવાનની પાસે અવાક બની જાય છે.* ૨૭ થી ૩૪—જે જે પ્રદેશમાં અરિહંત ભગવાન્ વિચરે છે. તે તે પ્રદેશમાં પચીશ યોજનમાં ઇતિ-મારી-સ્વચક્ર-પરચક્ર-અતિવૃષ્ટિ-અનાવૃષ્ટિ તથા દુર્ભિક્ષનો ભય હોતો નથી અને પૂર્વોત્પન્ન રોગચાલો કે અનિષ્ટનો પ્રસંગ નાશ પામે છે.

* ૩ ૨૫-૨૬. બૃહદ્વાચનામાં આ બન્ને અતિશયોનો ઉલ્લેખ છે, પણ જ્યાં આ અતિ-શયોનો સ્વીકાર કર્યો નથી ત્યાં ૧૮ માં અતિશય પછી ૧૯-ધુપથી સુગંધી સ્થાન. અને ૨૦-આભરણોથી શોભતા હાથવાળા બે યક્ષો ભગવાનને ચામર વીંજે છે એમ ઉલ્લેખ છે. આ વાચનાંતરના અતિશયો બૃહદ્વાચનામાં લીધા નથી.

ટીકાકાર.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૧૯

—જંબુદ્વીપમાં ચક્રવર્તિવિજયો ચોત્રીશ છે તે આ પ્રમાણે—બત્રીશ મહાવિદેહ, એક ભરત અને એક ઐરાવત. જંબુદ્વીપમાં ઉત્કૃષ્ટપણે ચોત્રીશ તીર્થંકરો ઉત્પન્ન થાય છે.

૩૫—સત્યવચનાતિશયો પાંત્રીશ હોય છે. કુંથુનાથ ભગવાન્ પાંત્રીશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા. દત્ત વાસુદેવ પાંત્રીશ ધનુષ્ય ઉંચો હતો. નંદન બળદેવ પાંત્રીશ ધનુષ્ય ઉંચો હતો. *૪ સૌધર્મકદંપની સૌધર્મસભાના માણુવક ચૈત્યસ્તંભમાં નીચેના તથા ઉપરના સાડાબાર સાડાબાર યોજન છોડીને મધ્યના પાંત્રીશ યોજનમાં વજ્રના બનાવેલ ગોળ દાબડામાં તીર્થંકરોની દાદાઓ છે.

૩૬—શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીરને આર્યાઓની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા છત્રીશ હજારની હતી.

૩૭—કુંથુનાથ ભગવાનને સાડત્રીશ ગણો અને સાડત્રીશ ગણધરો હતા. *૫

૩૮—પુરુષાદ્વાનીય પાર્શ્વનાથ ભગવાનને આર્યાઓની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા આડત્રીશ હજારની હતી.

૩૯—નમિનાથ ભગવાનને ઓગણચાલીશસો અવધિજ્ઞાનીઓ હતા.

૪૦—અરિહંત અરિષ્ટનેમિને ચાલીશ હજાર આર્યાઓ હતી. શાંતિનાથ ભગવાન્ ચાળીશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૪૧—નમિનાથ ભગવાનને એકતાલીશ હજાર આર્યાઓ હતી.

૪૨—શ્રમણ ભગવાન્ મહાવીર કાંઈક અધિક એવા એંતાલીશ વર્ષ સુધી શ્રમણપર્યાય પાળીને સિદ્ધ થયા—યાવત સર્વ દુઃખોનો નાશ કરનાર થયા.

૪૨—તીર્થંકર નામકર્મ.

૪૪—વિમલનાથ ભગવાનના અનુક્રમે ચુમ્માલીશ પુરુષયુગો (શિષ્ય-પ્રશિષ્યો) સિદ્ધ થયા—યાવત સર્વ દુઃખોનો નાશ કરનાર થયા.

૪૫—ધર્મનાથ ભગવાન્ પીસ્તાલીશ ધનુષ્ય ઉંચા હતા.

૪૭—સ્થવિર અગ્નિભૂતિ સુડતાળીશ વર્ષ સુધી ગૃહસ્થપણે રહ્યા અને પછી લોચ કરી અણુગાર થયા.

૪૮—દરેક ચક્રવર્તિના તાબામાં અડતાલીશ હજાર પત્તનો હોય છે. ધર્મનાથ ભગવાનને અડતાલીશ ગણો અને અડતાલીશ ગણધરો હતા.

૫૦—મુનિસુવ્રત ભગવાનને પચ્યાસ હજાર આર્યાઓ હતી. અનંતનાથ ભગવાન પચ્યાસ ધનુષ્ય ઉંચા હતા. પુરુષોત્તમ વાસુદેવ પચ્યાસ ધનુષ્ય ઉંચો હતો.

૫૧—સુપ્રભ બળદેવ ઉત્કૃષ્ટપણે એકાવન લાખ વર્ષ સુધી જીવીને સિદ્ધ થયા—બુદ્ધ થયા—યાવત સર્વ દુઃખોનો નાશ કરનારા થયા. *૬

*૪ દત્ત અને નંદનની ઉંચાઈ માટે આવસ્યકસૂત્રમાં છત્રીશ ધનુષ્ય કલા છે. ટીકાકાર.

*૫ શ્રી આવસ્યકસૂત્રમાં તેત્રીશ ગણધરો સંભળાય છે. ટીકાકાર.

*૬ આવસ્યકસૂત્રમાં સુપ્રભનું આયુષ્ય પંચાવન લાખ વર્ષ કહ્યું છે. ટીકાકાર.

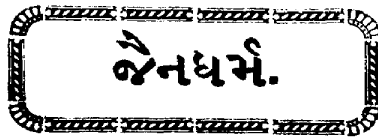
૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૫૩—શ્રમણુ ભગવાન્ મહાવીરના ત્રેપન મુનિઓ એક વર્ષ દીક્ષાનો પર્યાય પાળીને અતિ ઉત્સવવાળા પાંચ અનુત્તર વિમાનમાં ઉત્પન્ન થયા. #૭

૫૪—એકેએક (દરેક) ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણી કાળમાં ચોપન ઉત્તમ પુરૂષો થાય છે તે આ પ્રમાણે—ચોવીશ તીર્થ કરો, બાર ચક્રવર્તિઓ, નવ બળદેવ અને નવ વાસુદેવો. અરિહંત અરિષ્ટનેમિ ભગવાન ચોપન અહોરાત્રિનો છન્નસ્થ પર્યાય પાળીને જીન થયા. કેવલીસર્વજ્ઞ અને સર્વભાવદર્શિ થયા. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરે એક દિવસે એકજ આસને બેસીને ચોપન પ્રશ્નોના ઉત્તર આપ્યા. અનંતનાથ ભગવાનને ચોપન ગણુધર હતા.

૫૫—મહિનાથ ભગવાન્ પંચાવન હજાર વર્ષનું ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય પાળીને સિદ્ધ થયા—બુદ્ધ થયા—ચાવત—કર્મરહિત થયા. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર અંતિમ રાત્રિએ પુણ્યકૃણ વિપાકનાં પંચાવન અધ્યયનો અને પાપકૃણ વિપાકનાં પંચાવન અધ્યયનોની પ્રરૂપણા કરીને સિદ્ધ થયા—બુદ્ધ થયા—ચાવત સર્વ દુઃખોનો નાશ કરનારા થયા. (ચાલુ).

(ગતાંક ૫૪ ૨૫ થી શરૂ.)

શ્રદ્ધાની આવશ્યકતા—

આધુનિક સમયમાં કેટલોક વર્ગ એવો છે જે નજરે જોયેલી વાતને જ ખરી માનનારો છે. બીજો કેટલોક વર્ગ વાત વાતમાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ માંગનારો છે; જ્યારે વળી કેટલાકને તો ઇતિહાસિક બાબતો વિના બીજું સર્વ કલ્પિત જ લાગે છે; અને કેટલાકને ધાર્મિક બાબતોમાં ડગલેને પગલે અતિશયોક્તિની જ ગંધ આવે છે. આવા પ્રકારની વિચિત્ર માન્યતા વાળા જનવૃંદને અત્રે પ્રથમ જણાવી દેવાની અગત્ય છે કે તમારી ઉપરોક્ત માન્યતાઓ કેવળ એક પક્ષીપણાની સુચક છે; કેમકે તમો ગમે તેટલા પ્રમાણ શોધો ચાલો ગમે તેટલી દલીલો રચો છતાં બોલો-વલો અંશે તો તમારે કોઈ એક વાતમાં પણ શ્રદ્ધા રાખીને ચાલવું જ પડશે. અતિદ્રિય બાબતોજ એવી ગૂઢ પ્રકારની છે.

ધર્મના કોઈપણ તત્વને કશી જોવાની ના નથી. જીનપ્રભુનું એવું કથન પણ નથી કે ગમેતેમ અધશ્રદ્ધાથી માની લેવું છતાં સાચે જો પણ સમજી લેવાનું છે કે અમુક વિષયો કદાચ આપણી બુદ્ધિની ન્યુનતાને લઈ ન સમજાય તો તેથી તે સર્વ કલ્પના મય છે એમ કહેવા તૈયાર થવામાં કેવળ ઉતાવળાપણું છે.

૭૭ અનુચરોપપતિસૂત્રમાં દર્શાવેલ તેત્રીશ આધુઓ બહુ વર્ષના પર્યાયવાળા બ્રહ્મરા.

જૈન ધર્મ.

૨૭૧

જે પુરૂષની પંદર વાતો સાચી હોય તેની સોળમી વાત આપણાથી ન સમજાય તો તેને ખોટી કહેવા તૈયાર થવા કરતાં તે વાત સમજવાની આપણી શક્તિની ખામી હોવી જોઈએ એમ માનવું વધુ ઉચિત છે. દુનિયાના સર્વ બનાવો કે તેને લગતી સર્વ વાતો નજરે જોઈ શકાય એવું બનવું જ્યાં અશક્ય છે ત્યાં પછી નજરે ન જોઈ શક્યા માટે વાતો ખોટીજ છે એવો વૃથા બકવાદ શા કામનો ? એવીજ રીતે ઐતિહાસિક બાબતો વિષે પણ ભૂલ ભરેલી માન્યતા રહેલી છે. ઇતિહાસિક તરિકે ગણાતી બધી બાબતો સત્યજ છે એમ કોણ કહી શકે તેમ છે ? આજે પણ ઇતિહાસવેત્તાઓ વચ્ચે ક્યાં મતફેરો નથી ? જુઓને સમ્રાટ નેપોલીયન વિષે ઈંગ્લાંડના ઇતિહાસકારોએ જે લખાણ લખ્યું છે તે સત્યથી કેટલું વેગળું છે ? સ્વતંત્ર લેખક મી. એબટના લખાણ પરથી એ વાત સાબિત થાય છે અને તેઓએ ચિતરેલા જૂઠાણાનો ખ્યાલ આવે છે. ઝાંસીની રાણી લક્ષ્મીદેવી સંબંધે પણ આવીજ ભૂલભરી નોંધો તેમણે કરેલી છે. હિંદમાં પોતાના દેશની મહત્તા બેસાડવા અને પોતાના જાતભાઈઓએ કરેલાં કાળાકામો છુપાવવા અંગ્રેજ લેખકોએ બંગાળ અને અયોધ્યાના હેવાલોમાં કેટલીયે હાથપગ વગરની વાતો ગોઠવી છે. કલકત્તાની અંધારી કોટડી (Black Hall) વિષેનો એકજ દાખલો અત્રે બસ થઈ પડશે. એ વાતને સત્ય તરિકે ઠોકી બેસાડનાર લેખકોની દલીલો કેવા પોકળ પાયા પર ચણાયેલી હતી તેનો ખ્યાલ આધુનિક પુરાતત્વ શોધકોએ આપ્યો છે. એક સમયના ઇતિહાસકારોએ માની લીધેલા અનુમાનો આજે ખોટા પડતા અને એને સ્થાને નવીન પ્રકારના જ બનાવોના ખ્યાલ આપતાં વૃતાંતો આપણે શું નથી વાંચતાં ? શોધખોળના આ યુગમાં હજી તો કેટલુંયે પરિવર્તન થશે.

કહેવાનું એટલુંજ કે ઐતિહાસિક વાતની પાછળ ધમપછાડા કરનારા વર્ગે પણ વગર વિચાર્યે માત્ર ઇતિહાસને ખરો માની બીજી પ્રમાણિક વાતો પ્રત્યે દુર્લક્ષ્ય કરવું એ ઠીક નથી. આથી એમ રખે માની લેવાય કે ઐતિહાસિક તત્વ સંબંધે પરામર્શ કરવો એ અયોગ્ય છે. બુદ્ધિ અનુસાર વિચારણા જરૂર કરાય એમાં લેશ માત્ર વાંધો નથી, પણ અપૂર્ણ વિચારણાને અંતે પ્રચલિત માન્યતાને એકદમ ખોટી ન ઠરાવી દેવાય એ પરત્વે સંપૂર્ણ ધ્યાન આપવાનું છે. સર્વની સમજ શક્તિ એટલી જવલંત નજ હોઈ શકે કે જેથી દરેક વિષયમાં તે સોંસરી પાર પામી જાય. તેથીજ પુનઃ પુનઃ એ વાતપર ભાર મૂકવાનો છે કે જ્યાં દુન્યવી બાબતોમાં પણ ઉદ્દાસુદ્ધી માનવારૂપ પ્રસંગ ઉપસ્થિત થતાં વાર નથી લાગતી ત્યાં ધર્મ વિષયિક કઠીણ વસ્તુ એકદમ ક્યાંથી સમજી શકાય, અને નજ સમજી શકાય તો એ સમજવા સાડ સમયની રાહ જોતાં ચતન જારી રાખવો જોઈએ પણ એથી ઉદ્દતું મને ન સમજાયું માટે એ હંબગ છે અથવા તો કદિપત છે એમ કહેવા તત્પર નજ થવું. એમ કરવામાં દેવળ કહેનારની રક્ષાવૃત્તિ જ છે.

૨૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જો આપણને એ હજાર વર્ષનો ઇતિહાસ લખનાર મનુષ્યો ઉપર વિશ્વાસ રહેતો હોય તો તેથી કેટલાયે સમય પૂર્વે થયેલાં, સાધુ મહાત્માઓના લખાણ પર તેથી પણ વધુ રહેવો જોઈએ. લેખકો સંસારી જીવન ગાળનાર હોવાથી દાક્ષિણ્ય તાથી કે મમત્વથી સર્વથા મુક્ત ન હોઈ શકે, જ્યારે સંસાર ત્યકત સાધુ પુરૂષોને તેવું કંઈ બંધન ન હોવાથી તેમજ સત્ય વસ્તુ પ્રરૂપવારૂપ તેમનો ધર્મ હોવાથી, તેમના લખાણમાં પૂર્ણ વિશ્વાસ રાખવો એજ યોગ્ય છે.

વળી કેટલીક વાતો પ્રત્યક્ષ હોય છે, અને કેટલીક અનુમાનાદિ પ્રમાણથી માનવાની હોય છે. ધારોકે એક મનુષ્યે પોતાના દાદાને નજરે જોયા નથી કેમકે તેના જન્મ અગાઉ તે મૃત્યુ પામી ગયા હતા, તેથી શું તે વિષયમાં શંકા ધરી શકાશે ? જવાબ નકારમાંજ આવવાનો, કારણ કે અનુમાન પ્રમાણથી એની સાબિતી કરી શકાય છે. બીજી વાત વિચારીયે. સોમલ એ ઝેર છે, તેના ભક્ષણથી મરણ નિપજે છે, એ વાત તેને ખાધા વગર પણ આપણે માની શકીએ. કોઈ કહે કે જાતે અનુભવ કર્યા વગર એ માનવા જેવું નથી અને તરતજ અનુભવ કરવા મંડી જાય તો એમાં પ્રાણહાનિ સિવાય બીજું શું સંભવે ? એટલે કહેવુંજ પડશે કે એવા પ્રકારની વાતો અનુભવી પુરૂષોના વચન ઉપર શ્રદ્ધા રાખીનેજ અવધારવા યોગ્ય છે. આતો સામાન્ય રીતે સંસારમાં બનતી અને અનુભવાતી બાબતોની વાત થઈ તેમાં પણ આવા પ્રકારની શ્રદ્ધા વા વિશ્વાસની જરૂર પડે છે તો પછી ધર્મના તત્વો અને તેની ગણતરી જેવા ગહન વિષયની તો વાતજ શી કરવી એવા ગહન અને બારિક વિષયમાં આપણા ચર્ચચક્ષુ કરતાં જ્ઞાન ચક્ષુજ વધુ સારી રીતે કામ કરી શકે છે. કેવળ બુદ્ધિવાદ ત્યાં કામ આવતોજ નથી, એ વિષય પરત્વેનું દરેક કથન તેના મૂળ પ્રકાશકે પ્રથમ જ્ઞાનચક્ષુ દ્વારા યથાર્થ રીતે નિહાળી પછીજ સ્વપર કલ્યાણ અર્થે તેનો ઉપદેશ કરેલો હોવાથી જ્યાં લગી તેવા પ્રકારનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન ન ઉદ્ભવે ત્યાં લગી વિશ્વાસ રાખી જાણવા પ્રયત્ન શીલ રહેવાનું છે. જેમ જેમ જ્ઞાનનો ક્ષયોપશમ વધતો જાય છે તેમ તેમ ઘણી ગુઢ જણાતી બાબતો પણ સરલરૂપે સમજાતી જાય છે, એટલે એવો ક્ષયોપશમ થતાં લગી ધિરજ ધરવાની અને એ સાડ ઉદ્યમવંત રહેવાની જરૂર છે. તેટલા સાડ પ્રારંભમાં શ્રદ્ધા રાખી આગળ વધવાની જરૂર છે. એ વાતપર ખાસ ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે. શ્રદ્ધા વિના કોઈપણ વસ્તુની પ્રાપ્ત યથાર્થરૂપમાં થઈ શકતી નથી. મહાત્માઓ તે વિષે શું કહે છે તે જુઓ.

શ્રદ્ધા વિન જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યના કામ;

હાર ઉપર તેહ લીપણું, ઝાંખર ચિત્રામ.

ઉપાખ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી

દેવગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે, કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો,

શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણ સર્વ ક્રિયા કરે, હારપર લીપણો તેહ જાણો. શ્રીમદ આનંદધનજી.

—ચાહુ

સન્માર્ગ દર્શકને.

૨૭૩

‘ સન્માર્ગ દર્શકને ’

(રાગ-હરિગિત)

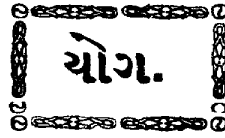
- સન્માર્ગદર્શક વીર ! મોરા, વિનતિ બાળક કરે,
ત્રણ ભુવનમાં નહિ કેો વિભૂ ! આવી શકે તારા તુલે,
દુષ્ટ પરિણામી આતમા' આ નામ જપતાં તાહરં,
નિર્મળ બની આવી જતો વિભૂ ! ક્ષેત્ર છે જ્યાં તાહરં. ૧.
- રસકસ કલુષ 'મધુભિન્દુ' જેવા જગતના જે કારમા,
'કિરપાક' ફળ વિપાક જેવા પુદ્ગલ સુખો વળી વિશ્વના;
ભૂલી જઈ સૌ તે વિભૂ ! ને ઢગી જઈ તુજ ચરણમાં,
આનંદ કરતો ગેલ કરતો હા ! વિભૂ !! તુજ બાળ' આ. ૨.
- ભૂલી જતો સુખ વિશ્વના' ને સ્વર્ગના સુખ દેખતો,
અમૃત સમા' એ સુખમહી હા ! એ ઘડી તો માલતો;
પણ વિશ્વસુખસમ સ્વર્ગસુખ પણ દુખકારી જાણતાં,
ફંકી દઈ તે વાંચીતો વિભૂ ! સુખ અક્ષય મોક્ષના. ૩.
- છે યોગ્ય જાણી વીર પણ નિજ બાળને કરથી ગ્રહી,
અપ્રતિમવાટ અક્ષય સુખની દર્શાવી દેતા પ્રેમથી;
'શ્રી વીરશાસન' વાટ' એ લઈલે અહા ! કંઈ કંઈ ભૂલો,
જે વીર્ય ફેરે કર્મ તોડે અક્ષય પામે તે સુખો. ૪.
- સૌ વીરપુત્રો ! અંતમાં કવિ હૃદયની વિનતિ કહું,
સુણો અને સંભાળી' લો " સૌ શ્રેય ઈચ્છો સર્વનું; "
'શિવમસ્તુ સર્વ જગતઃ' શ્રી વીરશાસનની વિનયિધ્વજ,
કરમાં ગ્રહો, ફરકાવી દો, હા ! જગતના ગુરૂ ચોકમાં. ૫.

વાડીલાલ જીવાભાઈ ચોકશી.

ખંભાત.

૨૭૪

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યોગ કરવા ઇચ્છનારે સૌથી પહેલાં અવલોકન કરતાં શીખવું જોઈએ. અવલોકન સામાન્ય રીતે કરવામાં આવે છે તેવા પ્રકારનું નહિ પરંતુ પ્રકૃતિના એકેએક કરણમાં બનતી ક્રિયા પુરૂષથી તદ્દન જુદી છે. અને જેમ સ્થૂલ પદાર્થ આપણે પોતાનો નહિ ગણતાં જુદો જોઈએ છીએ, તે પ્રમાણે મનમાં આવતા વિચારો પ્રાણની ક્રિયાઓ અને ચિત્ત વિગેરે સઘળું જુદું છે. એમ સ્પષ્ટપણે કરવાનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. તે કયાં પછી તે ક્રિયા વિગેરેની ઉત્પત્તિ આપણામાં થાય છે તેમ નથી. પરંતુ બહારથી તે બધું આપણામાં આવે છે અને આપણે તેમાં સાક્ષી છીએ એ ભાવ સ્થિર કરવો જોઈએ. તથા તે ક્રિયાઓના જુદા જુદા સ્થાનો જાણવા જોઈએ એટલે કે એ ક્રિયાઓ ક્યાંક્યાં થાય છે તે જાણવું જોઈએ,

જ્યાં સુધી બધા આધારમાં પરિવર્તન થયેલું હોતું નથી ત્યાં સુધી તેનું શુદ્ધ કાર્ય દેખાતું નથી તથા પ્રકૃતિમાં રહેલી અશુદ્ધિ જોડે તે મિશ્ર થઈ જાય છે. શુદ્ધ વિજ્ઞાન જુદા પ્રકારનું છે; મનથી પર અવસ્થાઓમાં જુદિ જુદિ ભૂમિકાઓ છે તેમાંથી તે આવે છે.

મનની ઉપર સખત પડે છે તે તોડવાનું છે અને જ્યારે વિજ્ઞાનમાં માણસ પોતાની જાતને ખુદ્દી મુકે છે ત્યારે ત્રણ અનુભવો થવાના. (૧) શાન્તિ, આધારના એકે એક કરણમાં શાન્તિ સ્થાપન થઈ જવી જોઈએ, એ શાન્તિ વિજ્ઞાનની છે. તે ન હોય ત્યાં સુધી શુદ્ધિ પૂર્ણ થઈ ન ગણાય, કારણ કે શક્તિ વિગેરે નીચે આવતાં પ્રકૃતિનાં કરણોમાં રહેલી અશાંતિને (અર્થાત અશુદ્ધિને) લીધે તે શક્તિ રજેગુણી કાર્યમાં—અજ્ઞાનના કાર્યમાં—ફેરવાઈ જાય છે. બીજો અનુભવ શક્તિનો છે, આધારના પડોમાંથી એક પછી એકમાં શક્તિનો અનુભવ થતો જાય છે પરંતુ તેમાં પણ શાંતિની જરૂર પાસ છે. તથા ત્રીજો તેજ-તેજનો અંબાર પ્રવેશ કરી કંઈ કંઈ મુશ્કેલીઓ છે તે બતાવે છે તથા જ્ઞાનનો (અંબાર) ઘોઘ પણ લાવે છે. તમારે જે કરવાનું છે તે એ કે જે અડચણો શક્તિ બતાવે તેને દૂર કરવાને તૈયાર રહેવું જોઈએ. મનના વિચારો, પ્રાણની પસંદગીઓ જે કંઈ તે દૂર કરવા કહે તે દૂર કરવી જોઈએ. આ પરિવર્તન આપણે આપણી શક્તિથી કરી શકતા નથી. આપણે વિજ્ઞાનમાં રહેલી શક્તિના ઉપર દ્રઢ શ્રદ્ધા રાખવી જોઈએ. તથા વિશ્વાસ પૂર્વક તે કાર્ય કરશે તેમ સમજી સર્વ તેને અર્પણ કરી દેવું જોઈએ. મન પ્રાણ શરીરમાં પણ તે શાંતિ જેમ સ્થાપન થવી જોઈએ તેમ આત્મ સમર્પણ સુદ્ધાં મન પ્રાણ વિગેરેમાં બરાબર સ્થાપન કરવું જોઈએ, એની જે માગણી હોય

યોગ.

૨૭૫

તે સ્વીકારવી જોઈએ માટે અનુમતિ આપવા તૈયાર રહેવાની ખાસ જરૂર છે. વળી જ્યારે યોગમાં પ્રગતિ થાય છે ત્યારે બીજી એક નીશાની અંતર આત્મા ખુલ્લો થાય છે તે છે. તે જ્યારે કાર્ય શરૂ કરે છે ત્યારે જુદા જુદા સુચકો, ચિત્રો વિગેરે દ્વારા અનુભવો થવા માંડે છે.

અંતરનો નાદ શીરીતે ઓળખવો ?

પ્રથમતો વર્તમાન જીવનના બંધનોથી અસંતોષ થવો જોઈએ, માણસની પરીમીતતાઓ અને મનુષ્ય જાતિની હમણા જે દશા છે તે બરાબર નથી, એવી એક લાગણી-તેની સાથે તેમનાથી પર થવાનો નિશ્ચય અને તે હેતુજી જીવનનો અંતિમ હેતુ બની રહે ત્યારે એવા માણસ માટે અંતરનો નાદ થયો ગણાય.

સત્યની શોધ તે યોગ કરવાનો હેતુ છે. સત્ય જાણવાથી આપણી જાતનું જ્ઞાન થાય છે તથા તેને લીધે આત્માનો સાક્ષાત્કાર થાય છે.

સત્ય એટલે અનંત ચૈતન્ય તથા અનંત સત.

ધીમે ધીમે યોગના વિકાસમાં એક એવી ભૂમીકા આવે છે કે જ્યારે અંતર આત્મા (Psychic being) ખુલ્લે છે અને તે વખતે તે ભૂત ભવિષ્ય જાણે છે. તથા સ્થળમાં વિચારી શકે છે, તેથી જન્મ વિગેરે જાણી શકાય. ફક્ત સાધકે તેના ઉપર વધારે જોર દેવું જોઈએ.

દિવ્યશક્તિ પોતેજ આપણામાં યોગનો વિકાસ કરે છે. તેનું કાર્ય શરૂ થાય તેને માટે અંતઃકરણમાં સર્વત્ર પ્રથમ શાન્તિ સ્થાપન થવાની જરૂર છે. મન, પ્રાણ અને શરીરની અજ્ઞાનમય ક્રિયાઓમાં હમણા માણસ મગ્ન થયેલો છે તેથી દિવ્યશક્તિનું કાર્ય જાણી શકતો નથી તથા અનુભવી શકતો નથી. મનના વિચારો, પ્રાણની વાસનાઓ વિગેરે સર્વને તદ્દન શાન્ત પાડી દેવા એ પ્રથમ જરૂરનું છે. પરંતુ આ શાન્તિ કેવળ ક્રિયાના અભાવરૂપ હોતી નથી. આ શાન્તિની જોડે જોડે શક્તિનો પણ અનુભવ થાય છે. આ દિવ્યશાન્તિ બળથી પૂર્ણ હોય છે. અને ક્રિયાઓ ચાલવા છતાં આ શાન્તિનો ભંગ થતો નથી. જે ક્રિયાઓ થાય છે તે બધી આ શાન્તિના પાયા ઉપર ચાલે છે. વળી યોગ શરૂ થયાં પછી જ્ઞાન પણ તેજ રૂપે મસ્તક ઉપરથી નીચે ઉતરે છે. આ તેજ જ્ઞાનનું ચિન્હ છે, ક્રમે ક્રમે જ્ઞાનનો વિકાસ આપોઆપ થાય છે. અને જ્યોત્તી જ્યોત્તી સૂક્ષ્મ ક્રિયાઓનું જ્ઞાન ઉપરથી આવે છે. જે અંતરાયો મનમાં, પ્રાણમાં કે શરીરમાં હોય છે તેમને શક્તિ બતાવે છે. તમારે ફક્ત તેમને દૂર કરવાની અનુમતિ આપી દૂર કરવા જોઈએ.

સર્વ ક્રિયાઓને શાન્ત કરી દેવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. એ પ્રમાણે પ્રયત્ન કરશો એટલે મનમાં, પ્રાણમાં, ચિત્તમાં વિગેરેમાં અનેક અસત્ય અને અહંતા

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રધાન ક્રિયાઓ ચાલતી જણાશે. એ સર્વને બદલે દિવ્યશક્તિનું કાર્ય શરૂ થાય એવી ભાવના મનમાં ધારણ કરવી. બધું શાન્ત થયે બુદ્ધિમાં શક્તિ Will જગૃત રાખીને દિવ્યશક્તિ શીવાય બીજું કાર્ય કરે નહિ—ચાલે નહિ એવી સતત શક્તિ અને હૃદયમાં તે શક્તિ ઉપરથી આવીને સર્વ કરણોનું રૂપાંતર કરી અસત્ય ક્રિયાઓને બદલે પોતાની જ્ઞાનમય સત્ય ક્રિયા ચાલુ કરે એવો ભાવ ધારણ કરવો.

જ્યારે દિવ્યશક્તિનું કાર્ય શરૂ થાય છે ત્યારે પ્રથમ અપૂર્વ શાન્તિ આખા આધારમાં છવાઈ રહે છે, ત્યાર પછી શક્તિનું અવતરણ થાય છે અને શક્તિના અનુભવ પછી તેજ ઉતરવા માંડે છે. આ તેજ જ્ઞાનનું ચિન્હ છે અને તે દોરે છે. With light comes knowledge which is the sure and unfailing guide. આ દિવ્યશક્તિ ઉપર દ્રઢ શ્રદ્ધા રાખી, સંપૂર્ણ સમતા રાખતાં શીખવું. સમતામાંજ શક્તિનું કાર્ય થાય છે. અંતરમાં—આધારમાં ગમે તેવી મન પ્રાણ તથા ચિત્તની અવળી ક્રિયાઓ થતી હોય તો પણ તમે તે સર્વથી પર છો એમ અનુભવી તે ક્રિયાઓમાંથી માત્ર અનુમતી જેચી લેવી. અધોગામી પ્રકૃતિ યોગમાં આગળ વધવામાં અંતરાય રૂપ થાય છે તેને જોઈ જોઈને દરેક સ્તરમાંથી દૂર (reject) કરવી જોઈએ. એના કાર્યને અનુમતી આપવી બંધ કરી એને દૂર થવા કહેવું જોઈએ.

જ્યારે પ્રાણમાં higher consciousness સ્થાપન થાય છે ત્યારે પ્રાણ શાન્તિ અને શક્તિથી પૂર્ણ ભરાઈ જાય છે. અને ઘણાજ વિશાળ થાય છે. જ્યારે આ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે પ્રાણીની નીચેનાં અજ્ઞાનના બળોની શક્તિ એકદમ કમ થઈ જાય છે. સાધના ઘણી ઉતાવળી ચાલવા માંડે છે.

The replacing of the power of the lower consciousness by that of the higher is the object of all self-surrender—the surrender of your small, narrow, personal being and its activities to the higher and vaster divine being and divine activities. By this surrender, one will cease to act from one's personal motives, impulses, desires etc., as one is at present doing. By the progressively increasing self-surrender, the action of the higher consciousness will gradually begin to play in the place of the personal. That is how works in life and surrender are reconciled. The works in life will proceed as the result of the surrender, from the higher consciousness instead of, as now, from the narrow, lower, personal.

નાનચંદ્ર ઓધવજી—નડીઆદ.

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૨૭૭

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

લેખક-વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક ૪૪ ૨૫૪ થી શરૂ)

બીજાને દુઃખી જોઈને તો ઘણા લોકો દુઃખી થાય છે, પરંતુ કેટલાક લોકો એવા દુષ્ટ સ્વભાવના પણ હોય છે કે જેઓ બીજાને સુખી જોઈને પણ દુઃખી થાય છે. એવા લોકો ઇર્ષ્યાળુ કહેવાય છે. સ્વભાવના એ દુર્ગુણથી વિચારોનો તેમજ શરીરનો નાશ થાય છે. ઇર્ષ્યાળુ મનુષ્ય ઘણે ભાગે બીજાને સુખી, સંપન્ન અથવા સફલ-મનોરથ જોઈને પોતાના મનમાં બળ્યા કરે છે અને બની શકે ત્યાંસુધી તેનું સુખ અથવા સંપન્નતા નષ્ટ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એવા મનુષ્યો બીજાની સાથે નકામી શત્રુતા બાંધે છે. અને પોતાના શરીરમાં એક જાતનો રોગ દાખલ કરે છે. એક એવી કથા છે કે એક વખત કેટલાક લોકો એક ઘણા જ દુર્ગુણ અને રોગી માણસને રાજા ભોજની પાસે પકડીને લઈ ગયા. જ્યારે રાજાએ તેને 'પૂછ્યું' કે તમારી આ દશા કેમ છે? ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો કે " બાલ્યાવાવસ્થામાં હું આપનો સહાધ્યાયી હતો, આપની બુદ્ધિમત્તા અને યોગ્યતા વિગેરે જોઈને તે સમયે હું આપની ઇર્ષ્યા કરતો હતો, તે ઉપરાંત જ્યારે આપને રાજગાદી મળી ત્યારે તો વળી મારી ઇર્ષ્યા ઘણીજ વધી ગઈ. હું આપનો આટલો બધો રાજવૈભવ જોઈ રહ્યો છું ત્યારે તો મારા શરીર આખામાં અગ્નિ જ લાગી રહી છે. આપની દાનશીલતા, અને આપનું યશસ્વીપણું જોઈને તો મને અત્યંત વેદના થાય છે. મને સંસારમાં કશું પણ સાડું લાગતું નથી. એ બધા કારણોને લઈને હું આ દુર્દશા ભોગવી રહ્યો છું. " એ સાંભળીને રાજાએ એને એક સુંદર ભવ્ય મકાન રહેવા માટે આપ્યું, તેની સેવા કરવામાં નોકર ચાકર રાખી દીધા અને તે ઉપરાંત તેને પુષ્કળ ધન આપ્યું. તેને હાથી ઘોડા વિગેરે ઘણી રિયાસત આપી અને એક સુંદરીને સાથે તેનું લગ્ન પણ કરાવી આપ્યું. રાજાએ તેને એમ પણ કહી દીધું કે તમારે કદિ પણ કોઈ જાતની ચિંતા કરવી નહિ અને જે ચીજની જરૂર પડે તે મારી પાસેથી તુરત મંગાવી લેવી. કેટલાક દિવસો વીત્યા બાદ રાજાએ એને બોલાવીને જોયું તો તે સમયે પણ તેની દશા પહેલાંના જેવી જ હતી. એ વખતે રાજાએ તેને એનું કારણ પૂછ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે મારી પાસે બધી જાતની સુખ-સામગ્રી તો છે, પરંતુ કોઈ જાતનો અધિકાર નથી. તુરત જ રાજાએ એને એક પ્રતિષ્ઠિત પદ ઉપર નિયુક્ત કર્યો અને તેની એ 'મનઃકામના પુરી કરી. પરંતુ તેનાથી પણ એની દશા બદલાઈ નહિ. એને અમુક જગીર સુધાં પણ આપી.

૨૭૮

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરંતુ તેની દશા તો એની એજ રહી. એ તો રોગી અને દુર્બળ જ રહ્યો. છેવટે તેણે રાજાને કહ્યું કે મારું હૃદય ત્યારે જ શાંત થશે કે જ્યારે હું ઉજ્જયિનીના સિંહાસન પર બેસીશ. રાજાને સમજાઈ ગયું કે આ માણસ ઇર્ષ્યાને લઈને જરૂર મરી જશે. તેને બચાવવાનો હવે કોઈ બીજો ઉપાય નથી જ. અને છેવટે થયું પણ તેમજ. તે મનુષ્ય ઇર્ષ્યાને લઈને હિરાન થઈને મરી ગયો.

ઇર્ષ્યાળુ મનુષ્ય હમેશાં બીજાની પ્રતિષ્ઠા અથવા વૈભવ વિગેરે નષ્ટ કરવામાં પ્રયત્નશીલ રહે છે. તે બીજાની પ્રત્યેક વાતનો ખરાબ અર્થ જ કરે છે. તેમજ બીજાનાં કાર્યો વિષે તેનો અભિપ્રાય પણ દુષ્ટ જ હોય છે. બની શકે ત્યાંસુધી તે બીજાનો અપકાર કરવાની જ તક શોધ્યા કરે છે. એવો મનુષ્ય પોતે કેટલો ખરાબ હોય છે અને કેટલું ખરાબ કરી શકે છે, તે જણાવવાની આવશ્યકતા નથી. એવા મનુષ્યથી હમેશાં ચેતતા રહેવું જોઈએ. ઇર્ષ્યાનું એક સાત્ત્વિક રૂપ છે જેને સ્પર્ધા કહેવામાં આવે છે અને જે શ્રેષ્ઠ તેમજ બહુ જ લાભદાયક છે. આપણા ગુણો વિગેરેને આપણાથી કોઈ વધારે ગુણવાન પુરૂષના ગુણોની સાથે સરખાવાની અને આપણી જાતને તેના જેવા ગુણવાન બનાવવાની ઇચ્છાનું નામ જ સ્પર્ધા છે. ઇર્ષ્યાની માફક એમાં બીજાના ગુણો અથવા વૈભવ વિગેરેનો ખાસ કરવાનો દુષ્ટ ભાવ મનમાં નથી થતો, પરંતુ સુંદર ઉપાયો વડે તેની સમાન કોટીના બનવાની સાત્ત્વિક અને પ્રશંસનીય કામના હોય છે. એનાથી તો મનુષ્યનો આત્મા ઉર્ધ્વગામી બને છે અને તેને ગુણવાન અને યશસ્વી બનવામાં ઉત્તેજન મળે છે, એવા મનુષ્યનું લક્ષ હમેશાં મહાન પુરૂષો તરફજ રહે છે અને તેને પોતાને મહાન પુરૂષ બનવામાં વધારે વિલંબ નથી લાગતો. તેનો ઉદ્દેશ્ય સારો અને મહત્વપૂર્ણ હોય છે અને સંસારમાં તેના યશનો ઘણો વિસ્તાર થાય છે.

જે રીતે મોટાની સાથે સ્પર્ધા કરવી એ ઉપયોગી અને આવશ્યક છે તેજ રીતે તેઓમાં શ્રદ્ધા અને ભક્તિ રાખવા તે પણ ઉપયોગી અને આવશ્યક છે. શ્રદ્ધા એ બીજાનું કંઈ નહિ પણ બીજાના સારા ગુણોનો સ્વીકાર માત્ર છે. જે મનુષ્ય માનવ-જાતિનું કલ્યાણ થાય એવાં કાર્યો કરે છે તેના પ્રત્યે મનુષ્યનાં મનમાં શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય છે. જો આપણે કોઈ વિદ્વાનને સ્વાર્થત્યાગ પૂર્વક લોકોને કેળવણી આપવામાં દત્તચિત્ત જોઈએ અથવા કોઈ ધનવાનને દીન-દુઃખી લોકોના કષ્ટ દૂર કરતો જોઈએ તો આપણું પરમ કર્તવ્ય છે કે જો તેના તે ગુણોનો સુક્તકંઠે સ્વીકાર કરીએ અને ખરેખરા અંતઃકરણ :પૂર્વક તેની પ્રશંસા કરીએ. એમ કરવાથી સૌથી મોટો લાભ તો એ થવાનો કે આપણા હૃદયમાંથી મિથ્યાભિમાન યાદ્યું જશે, નિસ્વાર્થ ભાવે કાર્ય કરવા તરફ આપણી પ્રવૃત્તિ થશે અને તે સાથે આપણામાં નમ્રતા તથા વિનયનો અંચાર થશે એટલું તો સ્વતઃસિદ્ધ છે કે જે મનુષ્ય સ્વાર્થી

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૨૭૯

અભિમાની અથવા ઉદ્દણ્ડ હશે તેનાં મનમાં શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન જ નહિ થઈ શકે. તેથી જ પ્રકારાન્તરથી શ્રદ્ધા એ દોષોનો નાશ કરે છે. આપણે આપણાં અંતઃકરણને એટલું બધું સંકુચિત તેમજ મલિન ન રાખવું જોઈએ કે આપણામાં બીજાનાં સારાં કાર્યોનું મૂલ્ય આંકવાની શક્તિ જ ન રહે અને બીજાનાં સદ્ગુણો ગૃહણ કરવાની યોગ્યતા પણ ન રહે.

મનમાં શ્રદ્ધા-ભાવ ઉત્પન્ન થવા માટે મનુષ્યમાં વિનય અને નમ્રતાની આવશ્યકતા રહેલ છે. એ વિનય અને નમ્રતાનો ઉપયોગ કેવળ ગુણ-ગ્રાહકતામાં જ થાય છે એટલું જ નહિ પરંતુ બીજાં પણ અનેક સંસ્કૃત્યોમાં થાય છે. વિનય અથવા નમ્રતા એ એક એવો પૌલીશ છે કે જે સઘળા ગુણો ઉપર ઘણી સારી રીતે ચઢાવી શકાય છે. જે રીતે ખુરશી, મેજ વિગેરે ફર્નીચર તૈયાર થયા પછી તેને પૌલીશ કરવાની જરૂર છે તેવી રીતે ધન, વિદ્યા, બુદ્ધિ, બળ, અધિકાર વિગેરે પ્રાપ્ત થયા પછી નમ્ર અને વિનયશીલ થવાની પણ મહાન આવશ્યકતા છે. કોઈપણ મનુષ્યના ગુણોનું મહત્વ ત્યારેજ ઘણું વધી જાય છે કે જ્યારે તેનામાં વિનય અથવા નમ્રતાની યથેષ્ટ માત્રા જોવામાં આવે છે. કોઈ ઉદ્દણ્ડ પંડિત પ્રત્યે એટલી શ્રદ્ધા નથી ઉત્પન્ન થતી જેટલી કોઈ નમ્ર પણ સાધારણ મનુષ્ય પ્રત્યે થાય છે. ઉદ્દણ્ડ મનુષ્યથી લોકો હમેશાં ભયભીત અને શંકાશીલ રહે છે અને ઘણીજ જરૂર પડે ત્યારેજ તેની સાથે વ્યવહાર અથવા સંબંધમાં પડે છે. પરંતુ નમ્ર અને વિનયશીલ મનુષ્યની સાથે સર્વ લોકો સર્વસ્થિતિમાં સંબંધમાં પડવા તૈયાર રહે છે. એ સિવાય ઉદ્દણ્ડતા હમેશાં આપણને જ્ઞાનોપાર્જનમાં બાધારૂપ થઈ પડે છે. ઉદ્દણ્ડતાને લઈને મનુષ્ય કોઈ કોઈવાર પોતાને ઘણું નુકસાન કરી બેસે છે. ધારો કે કોઈ વિકટ પ્રસંગ આવી પડ્યો અને કોઈ ભલા માણસે આપણને કોઈ સારી યુક્તિ દેખાડી. હવે જો આપણે ઉદ્દણ્ડ હશું તો જરૂર તેના વિચારનો કે સલાહનો તિરસ્કાર કરશું જેનું હાનિકારક પરિણામ આપણે ભોગવવું પડશે. પરંતુ જો આપણામાં નમ્રતાનો ગુણ હશે તો આપણે સહેલાઈથી એની સલાહ માન્ય રાખશું જેથી કરીને આપણું અનાયાસે ઘણું હિત થશે. ગુણ-ગ્રહણ તેમજ કાર્યસાધન વિગેરેના સંબંધમાં પણ એજ સમજવું. નમ્ર મનુષ્ય ઘણાજ અદ્ય સમયમાં સારી સારી બાબતો શીખી લે છે અને મોટાં મોટાં કાર્યો કરી શકે છે. પરંતુ ઉદ્દણ્ડ મનુષ્ય મોટે ભાગે તો વિદ્યા અને સદ્ગુણોથી રહિતજ રહી જાય છે અને તેથી કોઈ મહાન કાર્ય કરવાને પણ અસમર્થ બને છે.

પ્રત્યેક મનુષ્યને માટે એટલું પણ જરૂરનું છે કે તેણે હમેશાં સંતુષ્ટ રહેવું જોઈએ અને કદિપણ નિરાશ ન થવું જોઈએ. ઘણાએ લોકો એવા હોય છે કે જેઓ પોતાની ગમે તેવી સારી વર્તમાન સ્થિતિથી કદિપણ સંતુષ્ટ રહેતા નથી અને હમેશાં ઇશ્વર, ભાગ્ય, પરિસ્થિતિ વિગેરેની ફરિયાદ કર્યા કરે છે. નૈતિક

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દ્રષ્ટિએ જોતાં એવા લોકો તદ્દન નકામા અને ઘણું કરીને સમાજને ઘણાજ હાનિકારક નીવડે છે. જેવી રીતે કોઈ કુટુંબમાં જે માણસ સૌથી વધારે ખરાબ હોય છે તે સૌથી વધારે તકરાર કરે છે, તેવી રીતે સમાજમાં જે મનુષ્ય વધારે નકામો હોય છે તેજ વધારે ફરીયાદો કરે છે અને અસંતુષ્ટ રહે છે. અસંતોષ આપણને કેવળ અકર્મણ્યજ બનાવે છે એટલુંજ નહિ પણ આપણા હૃદયની શાંતિમાં ભારે અડચણકર્તા બને છે. જે મનુષ્ય પોતાની વર્તમાન નિકૃષ્ટ દશામાં પણ સંપૂર્ણ પ્રસન્નતાપૂર્વક દિવસો વિતાવી શકે છે તે પોતાની સ્થિતિને ઉત્કૃષ્ટ બનાવવા શક્તિવાન બને છે. વાસ્તવિક દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો મનુષ્યની સઘળી દશાઓ બીજાની અપેક્ષાએ સંતોષજનક જ છે. આ પ્રસંગે હજરત શેખ સાદીની એક વાત યાદ આવી જાય છે. એક વખત ઘણા દિવસોસુધી તેમને પગમાં પહેરવા માટે પગરખાં ન મળ્યા, એનાથી તેમને એક દિવસ જરા અસંતોષ થયો. થોડીવાર પછી તેમને એક એવો માણસ મળ્યો કે જેના બંને પગ કપાયલા હતા. તેની દશા જોઈને શેખ સાદીએ મનમાં વિચાર કર્યો કે મારા પગમાં પગરખાં નથી તો શી ચિંતા છે ? પ્રભુ કૃપાથી મારા પગ તો સહીસલામત છે ને ? તાત્પર્ય એ છે કે આપણે કદિપણ ગમે તેવી નિકૃષ્ટ સ્થિતિ મુકાઈએ તો પણ આપણે કદિપણ અધીરા ન બનવું જોઈએ. અને જે લોકો આપણાથી પણ હલકી સ્થિતિમાં મુકાયા હોય તેઓના દાખલાથી આપણે સંતોષ ધારણ કરવો જોઈએ. આમ કરવાથી આપણે વ્યર્થ ચિંતા અને માનસિક દુઃખથી બચી શકશું.

આ પ્રકારના સંતોષને કદિપણ આપણા કર્તવ્યપાલનમાં બાધક ન થવા દેવો જોઈએ. નહિ તો ‘આજસુ પડ્યો કુવામાં તો કહે અમને અહિંઆ જ આરામ છે.’ એ કહેવત આપણા માટે ખરી પડશે. અમારું કહેવાનું તાત્પર્ય તો એટલુંજ કે મનુષ્યે સંતોષ ધારણ કરીને વ્યર્થ ચિંતાઓ કરવામાં પોતાના અમૂલ્ય સમય ગુમાવવો નહિ તેમજ જે સ્થિતિમાં હોય તે સ્થિતિમાં સંપૂર્ણ પ્રસન્નતાપૂર્વક રહેવું. કેવલ અસંતોષ રાખવાથી આપણી સ્થિતિમાં કદિપણ ફેરફાર થઈ શકતો નથી. ઉદ્દત્ત તે આપણાં મનને દુઃખી અને ક્ષુબ્ધ તો જરૂર કરશે. ખરાબ સ્થિતિમાંથી સારી દશામાં તો મનુષ્ય કેવળ કર્મણ્યતાની સહાયતાથી જ આવી શકે છે, તો પછી સંતોષ ધારણ કરીને આપણે આપણાં ચિત્તને પ્રસન્ન શામાટે ન રાખવું ? અસંતુષ્ટ બનીને તો આપણે આપણા માટે આનંદ તથા શાંતિના દ્વાર ખિલકુલ બંધજ કરી દઈએ છીએ. માંદગી આવતાં રોવા કકળવાથી કદિપણ લાભ થતો નથી, પરંતુ તેને દૂર કરવાના યોગ્ય ઉપાયો લેવાથીજ ફાયદો થાય છે. સંતોષ અને અસંતોષમાં એટલોજ તફાવત છે. અસંતોષથી બીજું એક મોટું નુકસાન એ થાય છે કે આપણને આપણી સ્થિતિ વધારે ખરાબ જણાય છે અને નાની મુશ્કેલીઓ પર્વત જેવી લાગે છે. એ રીતે અસંતુષ્ટ બનીને આપણેજ

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૨૮૧

આપણું દુઃખ વધારવામાં નિમિત્ત બનીએ છીએ. બીજી બાબતોના સંબંધમાં તો આ અસંતોષ વધારે હાનિકારક નથી થતો; પરંતુ ખાસ કરીને દ્રવ્ય સંબંધી અસંતોષ બહુ ખરાબ અને નુકશાનકારક છે. દ્રવ્ય સંબંધીનો અસંતોષ માણસને લોભી બનાવી મુકે છે અને લોભી મનુષ્ય ઘણું ભાગે વિવેકશૂન્ય બની જાય છે.

કેટલાક મનુષ્યોનો સ્વભાવ એટલો બધો ખરાબ હોય છે કે તેઓ હમેશાં નિરાશ અને સુખ્યત્વે કરીને દુઃખીજ રહે છે. એવા લોકોએ સમજવું જોઈએ કે નિરાશ રહેવું એ મોટી ભૂલ છે એટલુંજ નહિ પણ તે અકર્મણ્યતા અથવા કાયરતાનું ચિહ્ન છે. જે મનુષ્ય કર્મણ્ય, સાહસિક અને પરિશ્રમી હોય છે તે કદિપણ નિરાશ થતો નથી, તે ઉપરાંત જે મનુષ્ય નિરાશ હોય છે તે નિરૂત્સાહી પણ બની જાય છે અને નિરૂત્સાહ કાર્યસિદ્ધિ અથવા સફલતામાં બાધક બને છે. પરંતુ જે મનુષ્યનાં હૃદયમાં આશાનો નિવાસ હોય છે તે પોતાના ઉત્સાહ અને સાહસના બળથી આગળ વધે જાય છે અને જેવટે સફલ-મનોરથ બને છે. જો બરાબર વિચાર કરીએ તો આપણને જણાશે કે આશા એજ બળ છે. નિરાશ મનુષ્યનું હૃદય તો ભગ્ન થઈ ગયેલું અને બગ વગરનું હોય છે. આશાજ મનુષ્યને વિચાર-શીલ બનાવે છે અને કાર્યસિદ્ધિના સારાં સારા માર્ગો બતાવે છે; પરંતુ નિરાશા મનુષ્યને ભ્રમમાં નાંખી દે છે જેથી મનુષ્ય અનેક ભૂલો કરી બેસે છે. મનુષ્યને દૂરદર્શી બનવામાં પણ આશાની ઘણી સહાયતા મળે છે.

આશાવાદી બનવું એ મોટા સફલાગ્ર્યની વાત છે. આશા એ એક સર્વોત્તમ ઇશ્વરી બક્ષીસ ગણાય છે. ઘણા મનુષ્યોના હૃદયમાં અનેક પ્રસંગે આશાનોજ નિવાસ રહે છે જેને લઇને સંસારનાં બધાં કાર્યો થાય છે. જે લોકોની પાસે કશું બળ નથી હોતું તેઓ પણ આશાના અવલંબથીજ જીવે છે. દીન, દુઃખી અને દરિદ્ર મનુષ્યોને માટે તો આશા એજ જીવન છે. સંસારના સઘળાં મહાન કાર્યો આશાને આધારેજ થાય છે. ભણવા ગણવાનું કામ, પૈસા કમાવાનું કામ, અને બીજાં અનેક કાર્યો આશાના આધારેજ થાય છે. ભવિષ્યમાં સુખ અથવા લાભ થશે એવી લોકો આશા રાખે છે અને એને આધારેજ તેઓ સઘળાં કાર્યો કરે છે. સાંસારિક કાર્યને સંચાલન કરનાર પ્રધાન શક્તિ આશાજ છે. જો આશાનું અવલંબન ન હોય તો તો ભવિષ્ય નરક તુલ્યજ થઈ જાય. જે આશાનું આટલું બધું મહત્વ છે તેનો ત્યાગ કરીને નિરાશ બનવું એ મોટી ભૂખાઈ છે અને તેને પોતાના પગમાં જ કુહાડી મારવા જેવું છે.

સંપૂર્ણ.

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભોગ લાલસાને તજવાની-જીતવાની જરૂર.

૧ ભોગલાલસાવર્તી આત્મા કર્મના લેપથી મલીન થવા પામે છે. અને ભોગ લાલસાનો ત્યાગી આત્મા કર્મથી લેપાતો નથી. ભોગ લાલસાવંત આત્મા સંસાર ચક્રમાં બ્રમણ કરતો રહે છે અને ભોગ લાલસાનો ત્યાગી મહાત્મા ભવ-બ્રમણથી મુક્ત થાય છે.

૨ એક લીલો અને બીજો સુકો એવા બે માટીના ગોળાને ભીંત સામે અક્ષ-ગાંઘ્યા છતાં જે લીલો ગોળો છે તે ભીંતને વિષે ચોંટી જાય છે, સુકો ગોળો ભીંતમાં ચોંટતોજ નથી.

૩ એ રીતે જે કોઈ કામ ભોગની લાલસાવાળા દુર્બુદ્ધિ મોહમૂઢ જનો છે તેઓ સંસારમાં ચોંટી રહે છે, અને સુકો ગોળાની જેવા જે કોઈ ભોગલાલસાથી વિરકત થયેલા છે તે સંસારમાં ચોંટતા નથી પરંતુ શીઘ્ર મુક્ત થાય છે. ભોગ લાલસા ભવબ્રમણકારી બાણી સુઝ જનોને તજવા યોગ્ય છે. ઇતિશમ.

નિર્ગ્રંથનો નિરૂકત-વાચ્યાર્થ.

અંથ કહીએ અષ્ટવિધ કર્મ અને તે કર્મ બંધના હેતુ રૂપ મિથ્યાત્વ, કષાય, અવિરતિ અને દુષ્ટ મન વચન ને કાયાના યોગ (વ્યાપાર) તે સઘળાં કર્મો અને તે કર્મના બંધ હેતુ રૂપ મિથ્યાત્વ, કષાયાદિકને ટાળવા (જીતવા) નિઝહ કરવા જે સરલ ભાવે ત્રિકરણ યોગે સાવધાનપણે પ્રયત્ન કરે છે તે ખરા નિર્ગ્રંથ લેખાય છે. ઇતિશમ

સં શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

અમે આવા ગુણવાળાને બ્રાહ્મણ કહીએ છીએ.

(શ્રી ઉત્તરાખ્યન સૂત્ર) અનુવાદક સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

૧ ધી સિંચેલા અગ્નિની પેરે પૂજિત અને કેવળજ્ઞાનીએ જેને વખાણેલ છે એવા સદ્ગુણવંતને અમે બ્રાહ્મણ કહીએ છીએ (તે પાંચ મહાવ્રતધારી સાધુ-જનોજ છે).

બ્રાહ્મણ કેને કહેવા ?

૨૮૩

૨ જે સ્વજન-કુટુંબવાળા સ્થાને આવી હુર્ખાતા નથી અને બીજા સ્થાનકે જતાં ખેદ ધરતો નથી તથા તીર્થંકર પ્રભુનાં પ્રકાશેલાં વચનોમાં રમણ કરે છે તેને અમે બ્રા०

૩ નિર્મળ કરેલા ને ઝોપેલા સુવર્ણ જેવા યથોક્ત તપ વડે વિશુદ્ધ થયેલા ને રાગ દ્વેષ તથા ભય રહિતને અમે બ્રા०

૪ તપ વડે કૃશકાયાવાળા, ઇન્દ્રિયોને દમનારા, માંસ લોહી જેના સૂકાણા છે એવા, અહિંસાદિક વ્રતો પાળવામાં સાવધાન અનેજેણે ક્રોધાદિક કષાય ટાળ્યા છે. તેને અમે બ્રાહ્મણુ०

૫ કોઈ જીવને કોઈ રીતે હણતા નથી તેને અમે બ્રાહ્મણુ०

૬ ક્રોધથી, લોભથી, હાસ્યથી કે ભયથી જે કદાપિ જૂઠ ઝોલતા નથી તેને અમે બ્રાહ્મણુ લેખીએ છીએ.

૭ સજીવ અજીવ કે મિશ્ર થોડી કે ઘણી કોઈ ચીજને જે કદાપિ ગ્રહણ કરતાજ નથી તેને અમે બ્રાહ્મણુ લેખીએ છીએ.

૮ દેવ, મનુષ્યને તિર્થંચ સંબંધી વિષય ભોગ મન વચન ને કાયાથી જે કદાપિ કરતાજ નથી તેને અમે બ્રાહ્મણુ

૯ જેમ જળમાં ઉત્પન્ન થયેલ કમળ જળથી લેપાતું નથી તેમ જે કામ ભોગથી જરાએ લેપાતાજ નથી તેને અમે બ્રાહ્મણુ

૧૦ લોહુપતા રહિત, કેવળ સંયમની રક્ષા માટેજ પિંડને પોષનાર, ગૃહ રહિત, પરિગ્રહ રહિત અને ગૃહસ્થાના પરિચય રહિત નિર્લેપપણે સંયમ સાધનારને અમે બ્રાહ્મણુ કહીએ છીએ.

૧૧ જે માત પિતા બાંધવો તથા જ્ઞાતિ સંબંધ છોડીને ભોગ તૃષ્ણા તજ સાવધાનપણે સંયમનું પાલન કરતા રહે છે તેને અમે બ્રાહ્મણુ ઇતિશમ.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ શિખરપરથી દષ્ટિપાત ”

હમણાં શીખરજીમાં દિગંબરોનો એક મોટો સંઘ ભેગો થયો હતો તે વખતે અનેક સભાઓ પશુ રાખવામાં આવી હતી. હવે બધાના ખબરો આવી રહ્યા છે કે બધામાં મુખ્ય કામ દિગંબર તીર્થરક્ષક કમિટીએ કર્યું છે અને તે એજ કે શ્વેતાંબરો સામે ઝુંબેશ ચલાવી દરેક શ્વેતાંબર તિથોમાં દિગંબરો અર્ધો હિસ્સો માગવો-મેળવવો-અને તેને માટે સાઈ જેવું ફંડ કર્યું, દરેક દિગંબરે દર વર્ષે એક રૂપિયો આ કમિટીમાં આપવો તેવો ઠરાવ ફરીથી પશુ કર્યો છે. સાથે સાથે દરેક વક્તાઓએ કેસરીયાળના ઝગડાનો દુઃખદ પ્રસંગને સંભળાવી લોકોને શ્વેતાંબર સંઘ સામે ઉશ્કેરવાનો વ્યર્થ પ્રયાસ કરવામાં ગૌરવ માન્યું છે. શું એકજ પિતાના પુત્રો હોવાનો દાવો રાખનાર બંને સમાજો સદાને માટે આમ લઢવા જ કરશે? આજે જ્યારે હિન્દ પ્રગતીના પંથે પળે છે આજે હિંદમાં જ્યારે ઐક્ય ભાવનાની જ્યોતિ પ્રગટ થતી જાય છે એ સમયમાં લઢવા માટે પૈસા ભેગા કરવામાં શું લાભ પ્રાપ્ત થવાનો છે એ તો દિગંબરી નેતાઓજ જાણે. પશુ તેઓ એટલું યાદ રાખે કે સમાજ અધઃપાતના ગર્તમાં ઉંડી ઉતરતી જાય છે અને એનું પાતક-કલંક એમને શિરે ચોટે છે.

x

x

x

+

x

આ વખતે ગુજરાતને એક અણુમૂલ દહાવો મળ્યો છે. જૈન સમાજના બે સમર્થ સ્થંભો સમા બે આચાર્યો ગુજરાતમાં પધાર્યા છે. આચાર્ય શ્રી સાગરાનંદસૂરિજી અને આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી. બંનેની શાસન સેવા પ્રસિદ્ધ છે. આચાર્ય શ્રી આણંદસાગરજી માળવા મેવાડ અને બંગાળમાં વિચરી અનેક શુભ કાર્યો કરી પધાર્યા છે તેમજ આચાર્ય શ્રી વલ્લભ-વિજયજી પશુ પંજાબમાં વિચરી પંજાબમાં જનશાસનની ખ્વજ ફરકાવી પાછા પધારે છે બંનેને અમારાં અંતરના અભિનંદન છે તેઓ અહીં રહી સમાજને પોતાની શક્તિનો લાભ આપે એમ ઇચ્છીએ છીએ. બંને પોતપોતાની કક્ષામાં રહી મંડન પદ્ધતિએ કામ કરે અને સમાજમાં જાગૃતી લાવી નવચેતનની જ્યોતિ પ્રગટાવે; તેમજ ગુજરાત પશુ એમની કાર્યશક્તિનો લાભ મેળવી કાંઈક જીવંત પગલું ભરે અને મીઠા સંગમના ડકાર સંભળાવે. આપણામાં સાહિત્ય પ્રચારની હજી જોઈએ તેટલી કિમ્મત અંકાઈ નથી. આજે જૈનજગતને કાંઈક નવતન જોઈએ છીએ. વૈદિક સાહિત્ય તો ચર્ચીતચર્ચણું જેવું થઈ ગયું છે. તેમજ બીજું પશુ જીનું સાહિત્ય જોવાઈ ગયું છે. હવે ઘણાની નજર જૈન સાહિત્ય ઉપર ફરે છે. જૈન સાહિત્ય ઘણાજ વિપુલ પ્રમાણમાં છે. જે સાહિત્ય બહાર પડ્યું છે તે તો અંશ રૂપે છે; હજી તો ઘણું સાહિત્ય ભંડારોમાં ભર્યું પડ્યું છે કે જેને વર્ષોમાં એક દિવસ પશુ સુદ્ધનો પ્રકાશ નથી સ્પર્શતો. આજે સરિત કિમ્મતે મૌલિક જૈન સાહિત્ય બહાર મુકવામાં આવે અને છૂટે હાથે જૈન સાહિત્ય પહોંચાડવામાં આવે તો જૈન ધર્મ ફરીવાર વિશ્વધર્મ અને તો તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી. આજે ઇસાઈઓ છૂટે હાથે પોતાના સાહિત્યનો પ્રચાર કરે છે તો તેમના સાહિત્યબક્તોની સંખ્યા કેટલા વિપુલ પ્રમાણમાં છે તે કાંઈથી અજાણ્યું નથી. જૈન ધર્મનાં

શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત.

૨૮૫

સાહિત્યમાં એવા પ્રેરક-તત્વો ભર્યા છે કે આજના યુગને તે જરૂર સંતોષ આપી શકે. આજના યુગ બળને તે શાંતિનાં અમૃત પાશે. આજના જડવાદને ચેતનનું ભાન કરાવશે. આપણું સાહિત્ય જગતમાં અપૂર્વ બળ અને ઉન્નત ભાવનાઓ પ્રગટાવશે અને સત્યના સૂર્યનું તેજ જગતભરમાં ફેલાશે. તેમજ એ સર્વજ્ઞ પ્રરૂપિત હોવાથી અત્યારના નવયુગને સત્ય માર્ગ ચોક્કસ બતાવશે.

x

x

x

x

x

જૈન સાહિત્યપ્રચાર કેવી રીતે થાય તે જોઈએ. એક ગુજરાતી સસ્તા સાહિત્ય જેવી સંસ્થા ઉભી થવી જોઈએ. જૈન ગ્રામતો તેમાં દાનતો વર્ષાદ વરસાવી તેને અચલ કરે. તેમજ તેમાં સારા વિદ્વાન આચાર્યો, સાધુઓ અને પંડિતોને ખાસ આત્મભોગથી રોકવામાં આવે, એક પાશ્ચાત્ય વિદ્વાન તેમાં હોય અને આપણું પ્રાચિન મૌલિક સાહિત્ય પાશ્ચાત્ય પદ્ધતિએ છપાઈ બહાર પડે. બહાર પડતાં પહેલાં સંસ્થામાં રહેલા વિદ્વાન સાધુઓ તેને તપાસે શુદ્ધ કરે અને પછી જ તે બહાર પડે. શુદ્ધિને માટે તે બહુજ ચોક્કસાઈ રાખે: દરેક ગ્રંથ ઉપર સંસ્કૃત અને ઇંગ્લીશ પ્રસ્તાવના, ગ્રંથકારની ખીછાણ, તેમનો ગ્રંથ બનાવવાનો સંવત્ તે વખતની પરિસ્થિતિ, તે વખતના અન્ય જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને તેમની યોગ્ય મળે તેટલી માહેતી ઐતિહાસિક પ્રમાણથી રજૂ કરવામાં આવે. તેમજ દરેકમાં જ્યાં જરૂર જણાય ત્યાં યોગ્ય નોટ્સ-ટીપ્પણી આપવામાં આવે અને છેલ્લે પરિશિષ્ટો આપી અન્ય પ્રતો અને બીજી કેટલીએક ઉપયોગી બાબતો ચર્ચાવામાં આવે. અને તો સંસ્કૃત અને ઇંગ્લીશમાં તદ્દન ટુંક સાર આપવામાં આવેતો તો ઘણુંજ શ્રેષ્ઠ લેખાય. આ સિવાય કોઈ દાર્શનિક વિષય હોય કે ન્યાયનોજ ગ્રંથ હોય તો જ્યાં જે દર્શનનું ખંડન મંડન કરવામાં આવ્યું હોય તો તે દર્શનના મૂલ ગ્રંથોનાં તેને મળતાં સૂત્રો કે ટીકાઓ પણ મુકવામાં આવે જેથી વાંચકને બંને દૃષ્ટિનું જ્ઞાન થવા સાથે એ નિઃશંક બની સત્ય સમજાય. જો કે આ કાર્યમાં મુશ્કેલી ઘણી છે. પણ મુશ્કેલી ભોગવ્યા સિવાય મુક્તિ મળવી મુશ્કેલ છે તેમ સમજી જૈન સાહિત્યની સેવા અર્થે જ્ઞાનની ઉપાસનાને અર્થે આટલું જરૂરી છે. તે સાહિત્ય જે કિમ્મતે તૈયાર થયું હોય તેથી પણ અર્ધી કિમ્મતે વેચાય અને જો જોઈએ તેને છૂટથી આપવામાં આવે. આપણામાં જેમ સંઘ, ઉજમણાં, ઉપધાન, સ્વામીવાત્સલ્ય, આદિ આવશ્યક મનાય છે, તેમજ આ સાહિત્ય પ્રચાર આવશ્યક સમજાય અને સાત ક્ષેત્ર પૈકી આ પણ એક ક્ષેત્ર છે તેમ સુપાત્ર દાનનું મહાત્મ્ય-ફળ સમજી આપણાં શ્રીમંતો આ તરફ પણ લક્ષ્ય આપે તો સારું. આમાં પણ જીનશાસની પ્રભાવતા અને જીનશાસનનું અપૂર્વ ગારવ સમાયું છે. મહારાજ કુમારપાલે અને વસ્તુપાલ તેજપાલે પોતાના ખર્ચે અનેક જ્ઞાનભંડારો કરાવ્યા હતા. તો આ સાહિત્ય પ્રચાર એ પણ તેનું એક આવશ્યકીય અંગ છે એમ સમજી અમારા નેતાઓ આ સંબંધી યોગ્ય ચળવળ ઉઠાવી સમાજને જાગૃત કરી વીરધર્મને પુનરપિ વિશ્વ ધર્મ બનાવવાનું પુણ્ય હાંસલ કરે એ ઇચ્છીએ છીએ.

તુલનાત્મકદૃષ્ટિ.

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

આ સભાને ૩૨ મે વાર્ષિક મહોત્સવ-સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની આ સભાએ ઉજવેલી જયંતી.

આજના મંગળમય દિવસે પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય તીર્થનું થયેલ સમાધાન,
આવેલ સંતોષકારક નિવેડા.

આજના મંગળમય દિવસે નીચે પ્રમાણે માંગલિક મહોત્સવો અને ગુરૂ ભક્તિ કરવામાં આવ્યા હતા. સાથે આજેજ શ્રી શત્રુંજયના સંતોષકારક સમાધાનના તાર સમાચાર સીમલાથી ફરી વળવાથી, તા. ૧ જુન ૧૯૨૮ થી યાત્રા ખુલ્લવાની હોવાથી આખી જાન સમાજને અપૂર્વ આનંદનો દિવસ હોવાથી, આ સભાને પણ તેટલાજ આનંદ સાથે અતિ ગૌરવ લેવા જેવું અને સભાના ઇતિહાસમાં સુવર્ણ અક્ષરે વિશેષ લખાવા જેવો આ આનંદમય પ્રસંગ દેવગુરૂ કૃપાથી સભાના વાર્ષિક મહોત્સવના દિવસે બનેલ હોવાથી આટલો હર્ષ આ સભા વિશેષ બતાવે છે. દર વર્ષે મુજબ નીચે પ્રમાણે માંગલિક પ્રસંગો ઉજવવામાં આવ્યા હતા.

આ સભાને બત્રીશમું વર્ષ પૂરું થઇ જશે. શુદ્ધ ૭ તા રોજ તેત્રીશમું વર્ષ બેસતું હોવાથી દર વર્ષે મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો થયા હતા.

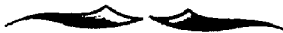
૧. જોડ સુદ ૭ શનિવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ખજાનો તોળણ વીગેરેથી શણગારી સવારના આઠ વાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજની જાળી પધરાવી રાજાસદોએ પૂજન કર્યું હતું.

૨ સવારના નવ વાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજકૃત રૂપિ મંડળની પૂજા બણાવવામાં આવી હતી. ચતુર્વિધ સંધે તેમાં ભાગ લીધો હતો.

૩ સાંજના પાંચ વાગે આ સભાના સ્વર્ગવાસી પેદ્રન વોરા હડીસંગભાષ ઝવેરચંદ તરફથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

૪ જોડ સુદ ૮ રવીવાર સવારના નવ વાગે દર વર્ષે મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિશ્વર (આત્મારામજી) મહારાજની જયંતી આજ રોજ ઉજવવાની હોઇ (શ્રી સિદ્ધાચલજીની યાત્રા બંધ હોવાથી) શ્રી તાલધ્વજગિરિ (તળાજ તીર્થ) જયંતી ઉજવવા માટે રેલ્વેમાં શુભારે ઝોંશી સભાસદ બંધુઓ ગયા હતા.

૫ તેજ દિવસે કુંગર ઉપર નવીન શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિકૃત શ્રી પંચ તીર્થની પૂજા બહુજ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક બણાવવામાં આવી હતી, તથા સુંદર રોશની સાથે આંગી રચના કરવામાં આવી હતી અને સાંજના પાંચ વાગે ધર્મશાળામાં સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. તથા જોડ સુદ ૯ સોમવારના સાંજની ટ્રેનમાં ભાવનગર આનંદ સહિત પધાર્યા હતા.

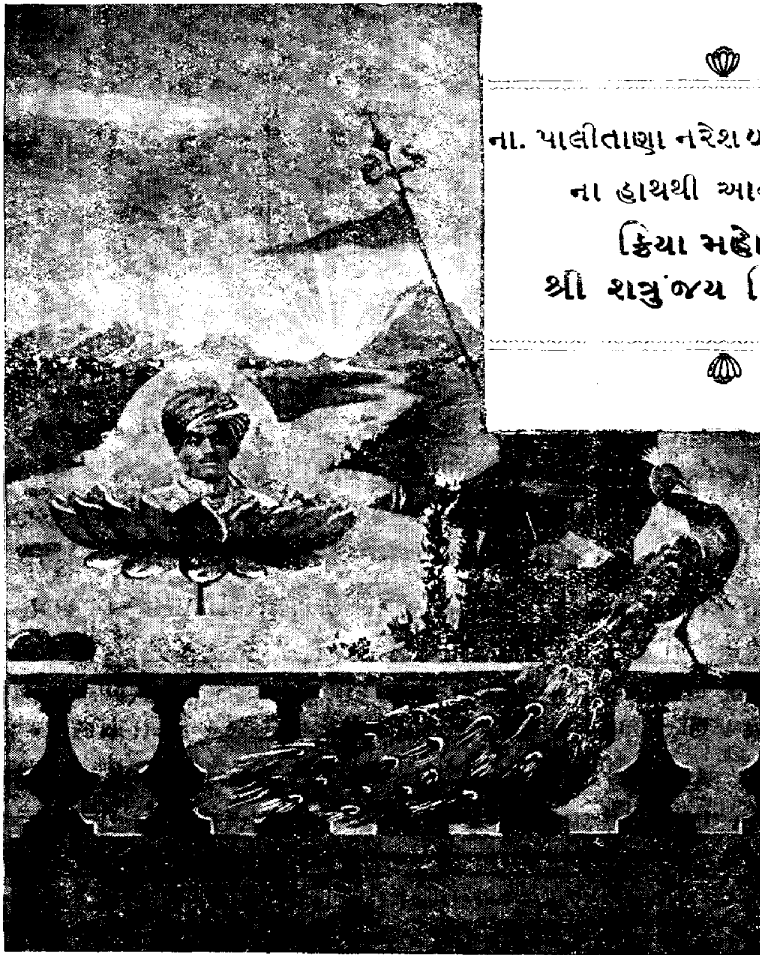
શ્રી શત્રુંજય

તા. ૧લી જુન ૧૯૨૮.

જેઠ શુદ્ધ ૧૩ શુક્રવાર. સંવત ૧૯૮૪

વિજય-યાત્રા.

સિદ્ધાચલગિરી ભેટયાં રે
ધન્ય ભાગ્ય અમારા.

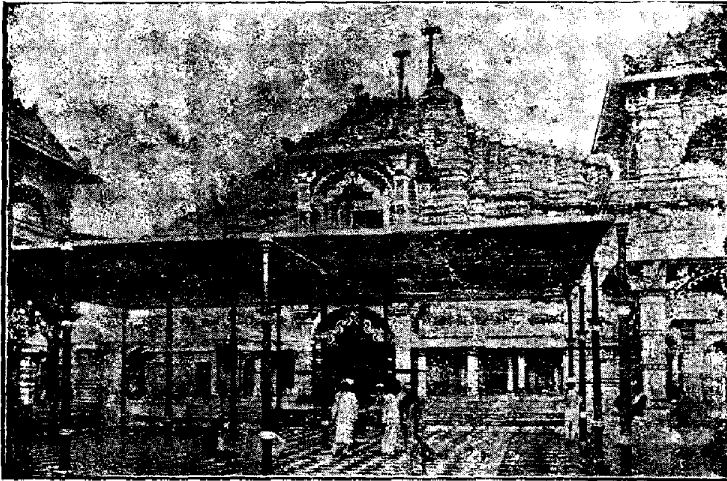
ના. પાલીતાણા નરેશ બહાદુરસિંહજી
ના હાથથી આને થયેલો
ક્રિયા મહોત્સવ.
શ્રી શત્રુંજય વિજયયાત્રા.

ખેલોક પ્રાપ્ત 'જૈન' પત્રની ઓશીસ-ભાવનગર.

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી શત્રુંજયની યાત્રાના વધામણાં.

કરારનામાની

નકલ.

જૈનો અને પાલીતાણા
દરબાર વચ્ચે થયેલી
સમજુતીનો સાર.

શ્રી આદિનાથ જીનાલય.

એક તરફ પાલીતાણા દરબારના પ્રતિનિધિ તરીકે પાલીતાણાના ઠાકોર સાહેબ અને બીજી તરફ હિન્દની જૈન સ્વેતામ્બર મૂ. કોમના પ્રતિનિધિ તરીકે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી વચ્ચે સમાધાનની સરતો નીચે પ્રમાણે થઈ છે.

(૧) શત્રુંજયનો ડુંગર પાલીતાણા રાજ્યની સરહદમાં અને ઇ. સ. ૧૮૭૭ ના માર્ચની ૧૬ મી સરકારી ઠરાવ નં. ૧૬૪૧ માં જણાવેલ જૈનોના હક્કો અને મર્યાદાઓથી નિયંત્રિત હકુમત નીચે આવેલો છે.

(૨) ગઢમાં આવેલ સઘળી જમીન, ઝાડો, મકાનો અને બાંધ કામોનો ધાર્મિક તેમજ તેને લગતા હેતુઓ માટે ઉપયોગ કરવાને જૈનો કુલ સુખત્યાર છે અને ફાજદારી કારણ બાદ કરતાં દરબાર તરફથી કોઈપણ જાતની દરમિયાનગિરી કે હામલગીરી સિવાય ઉક્ત ધાર્મિક મીલકતનો પહીવટ કરવાને જૈનો હક્કદાર છે.

(૩) ગઢનું હાલનું કદ કે સ્થાન ન ફેરવાય તે લક્ષમાં રાખીને જ્યારે જરૂર હોય ત્યારે પરવાનગી વિના ગઢને ફરી બાંધવાને, સુધારવાને કે સારો રાખવાને જૈનોની સત્તા છે. જો ગઢની કોઈપણ દિવાલ મંદિર સાથે જોડાયેલ હોય તો આવા મંદિરની ઉંચાઈ વધારવામાં આવે ત્યારે મંદિર સાથે સંબંધ ધરાવતા ગઢના તે ભાગને, મંદિરની દિવાલ બનાવવાને જરૂર પુરતો ઉંચો લેવાને જૈનોને છૂટ છે. તે સિવાય ગઢની બાકીની ભીતો ૨૫ ફીટની ઉંચાઈ સુધી લઈ જવાની છૂટ રહેશે.

શ્રી શત્રુંજયના ઠરાવો.

૨૮૯

(૪) ડુંગર ઉપર ગઢની બહારના અને અંદરના દેવસ્થાનોનો વહીવટ જૈનો દરબારની જરાપણ હબલગીરી સિવાય કરશે.

(૫) ડુંગર ઉપર અને ગઢની બહાર આવેલાં પગલાંઓ, હંડેરીઓ, છત્રીઓ, કુંડો અને વિશ્રામસ્થાનો જૈનોની માલેકીના છે. અને તેનું સમારકામ દરબારની રબાની અપેક્ષા સિવાય જૈનો કરી શકશે. કુંડ અને વિશ્રામસ્થાનોનો ઉપયોગ જૈન-જૈનેતર સર્વને માટે ખુલ્લો રહેશે.

(૬) ઉપર કહેલા કુંડોમાં આવતાં કુદરતી ઝરણાંઓને દરબાર સારા રાખશે અને સુધરાવશે.

(૭) ડુંગરની તળાટીથી ગઢમાં જતાં મોટા રસ્તાના નામથી ઓળખાતો રસ્તો તેમાં આવેલી હૈયારખી (Parapet) સાથે દરબારની કોઈપણ ભાતની પરવાનગી સિવાય પોતાના ખર્ચે સમરાવવા અને સારા રાખવાની જૈનોને સત્તા છે. અને બહેરના ઉપયોગ માટે તે ખુલ્લો રહેશે.

(૮) નીચેના રસ્તાઓ દરબાર તેમના ખર્ચે સમરાવશે અને સારા રાખશે અને જૈનોને તેનો મફત ઉપયોગ કરવાની સત્તા રહેશે.

(અ) શ્રીપૂજની ટુંક તરફ જતો રસ્તો.

(બ) થેટીની પાગનો રસ્તો.

(ક) રોહીશાળાની કેડી.

(ળ) છ ગાઉનો રસ્તો.

(ઈ) શત્રુંજય નદીનો રસ્તો.

(ફ) દોઢ ગાઉનો રસ્તો.

(ગ) છ ગાઉના રસ્તાને મળતા નાના નાના રસ્તા અને રોહીશાળાના રસ્તાથી નીકળીને છ ગાઉના રસ્તામાં ભળી જતો રસ્તો.

(૯) મી. કેન્ડીના રીપોર્ટમાં જણાવેલા અંગારશા પીરની દરગાહ વગેરે જૈનેતર પવિત્ર સ્થાનોનું સ્વામીત્વ અને વહીવટ જૈનોના હાથમાં રહેશે. પરંતુ મહાદેવનું હંડેરું આમાં ગણાયે નહિ. ઉપરોક્ત મહાદેવના દેરાની આસપાસ, ગઢની દિવાલોથી તેને જુદી પાડનારી દિવાલ કરી લેવામાં આવશે અને ત્યાં જવા આવવા માટે ગઢ બહાર ધંભાયદો રસ્તો કાઢવામાં આવશે. કે જેમ કરતાં હીમકુંડ અને સુરજકુંડ મહાદેવની હદથી બહાર છે ડી દેવાશે. (ગઢમાં રહેશે.)

(૧૦) ગઢના જીનાલયો અને ટુંકો તથા ડુંગર ઉપરના બીજા ધર્મસ્થાનો જોવા આવનાર બહારના માણસોએ કેમ વર્તવું તે વિષે યોગ્ય નિયમો કરવાનો

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનોને હક્ક રહેશે. પરંતુ જૈનેતર ધર્મસ્થાનોને અંગેના નિયમો તેમની યોગ્ય ભક્તિમાં દબાવ કરે તેવા ન હોવા માટે સંભાળ રાખવામાં આવશે.

(૧૧) મોટા રસ્તાની લાઈન અને કુંગર ઉપરના અને ગઢની બહારના ઉપરોક્ત જાનાલયો, પગલાંઓ, દહેરીઓ, છત્રીઓ, વિશ્રામસ્થાનો અને કુંડો એક નકશા ઉપર દોરવામાં આવશે. જે નકશો આ કરારનામાનો એક ભાગ ગણાશે. અને તે નકશો ચોક્કસ રીતે મેળવી લેવામાં આવશે.

(૧૨) જૈન મંદિરોમાં મૂર્તિઓના શણગાર માટે જે કાંઈ ઘરેણાંઓ અને ઝવેરાત આણુંદળ કલ્યાણજીની પેઢી લાવશે તે ઉપર દરબાર તરફથી કંઈપણ જગાત લેવાશે નહિ. જે વસ્તુઓ ઉક્ત ઉપયોગ માટે છે એમ આણુંદળ કલ્યાણજીની પેઢીના મુનીમ જણાવશે તે ઉપર જગાત માફ કરવામાં આવશે.

(૧૩) આ કરારનામામાં જણાવેલ જૈનોના હક્કોના સંબંધમાં અને આ કરાર નામાની શરતોને અમલ કરતાં કંઈ પણ મતભેદ થાય તો તે વિષે જૈનોની અરજી આવ્યેથી પાલીતાણાના ઠાકોરસાહેબ કારોબારી સત્તાવાહક (Executive) તરીકે તે બાબતનો નિવેડો લાવશે. અને આવા કોઈ પણ ચુકાદાથી જૈનો નાખુશ થાય તો એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર પાસે પહોંચવાનો તેઓને હક્ક રહેશે. બન્ને પક્ષોને સાંભળીને એજન્ટ ટુ ધી ગવર્નર જનરલ પોતાનો ચુકાદો આપશે અને ત્યાંથી યોગ્ય ક્રમે વડા સત્તાધિકારીઓ પાસે અપીલ કરવાનો ગમે તે પક્ષને હક્ક રહેશે.

(૧૪) પાંત્રીશ વર્ષ માટે ઠરાવેલી ૬૦ હજાર રૂપિયાની વાર્ષિક રકમ પાલીતાણા દરબાર લેવાને અને જૈનો આપવાને કબુલ થાય છે. આ કરાર સને ૧૯૨૮ ના જુનની ૧ લી તારીખથી ચાલુ થશે. જેનું પહેલું ભરણું સને ૧૯૨૯ ના જુનની ૧ લી તારીખે ભરવામાં આવશે. અને ઉપરોક્ત મુદત સુધી તે તારીખે પછીના વર્ષોમાં ભરણું ભરવામાં આવશે. ઉપરના ભરણાના અને ત્યાર પછીના વાર્ષિક ભરણાના બદલામાં યાત્રાવેરાને અંગે જૈનો પાસેથી કોઈ પણ બાબતનો કર નહિ લેવાને દરબાર કબુલ થાય છે. આ ભરણામાં મલણું અને રક્ષણ વિગેરેનો સમાવેશ થાય છે.

(૧૫) ઉપરોક્ત પાંત્રીશ વર્ષની મુદતને છેડે ઉપરોક્ત ઠરાવેલ વાર્ષિક રકમમાં ફેરફારની માગણી કરવાને બન્ને પક્ષને છુટ રહેશે અને બન્ને પક્ષોને સાંભળીને આવા ફેરફારની રજૂઆત આપવી કે ન આપવી તે બાબતનો નિર્ણય કરવાનું બ્રિટીશ ગવર્નમેન્ટના હાથમાં રહેશે. આવી દરેક મુદતને અંતે ઠરાવેલી વાર્ષિક રકમ અને તેની મુદત ઠરાવવાનું બ્રિટીશ ગવર્નમેન્ટના હાથમાં રહેશે.

મી શત્રુજયના ઠરાવો.

૨૯૧

* (૧૬) ઉપર દર્શાવેલ વાર્ષિક બરણાને અંગે, આખર તારીખથી એક માસ સુધીમાં તેનો નિકાલ ન થાય તો પાલીતાણા હરબારે કયે રસ્તે કામ લેવું તે એજન્ટ દ્વારા ગવર્નર જનરલ નક્કી કરી આપશે.

(૧૭) નીચેના હુકમો કે તેનો કોઈ પણ ભાગ જે આ કરારનામા સાથે અંધએસતો ન હોય કે વિરુદ્ધ હોય તે રદ કરવામાં આવે છે.

મુંબઈ સરકારના પોલીટીકલ ખાતાના તા. ૫મી જુલાઈ ૧૯૨૨નો ઠરાવ, નં. ૧૮૩. ટી. તથા તા. ૨૫ મી મે ૧૯૨૩નો પોલીટીકલ ડીપાર્ટમેન્ટનો નં. ૪૪-૧-૬ અને ઉપરોક્ત સરકારના ૬ મી ઓક્ટોબર ૧૯૨૪ ના નં. ૧૨૮૧. બી. ના પત્રમાં જણાવેલ સેક્રેટરી ઓફ સ્ટેટના હુકમો.

(૧૮) કરારનામાની બાબતને લગતી અત્યાર સુધીની દરેક પક્ષની અપીલો, અરજીઓ અને મેમોરીયલોનો આ કરારથી નિવેડો લાવવામાં આવ્યો ગણાશે.

(૧૯) ‘હરબાર’ શબ્દથી ‘પાલીતાણા રાજ્ય’ અને ‘જૈનો’ શબ્દથી ‘શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી અને તેના વારસોરૂપી પ્રતિનિધિઓવાળી હિન્દની શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન કોમ’ એવો અર્થ થાય છે.

તા. ૨૬ મી માઈ મે સને ઓગણીશે અઠયાવીશ-મુઠ સીમલા.

કીકાલાઈ પ્રેમચંદ રાયચંદ.
કસ્તુરલાઈ એમ. નગરશેઠ.
માણિકલાલ મનસુખલાઈ.
સારાલાઈ ડાહ્યાલાઈ શેઠ
અમૃતલાલ કાળીદાસ.
પ્રતાપસીંહ મોહોલાલલાઈ.
અખીલ હીંદના
જૈન સંઘના પ્રતિનિધિઓ.

બહાદુરસીંગ.
હંકાર સાહેબ પાલીતાણા.
અમારી-રૂબરૂ.
સી. એચ. સેતલવડ.
જુલાલાઈ જે. દેશાઈ.

સીમલા--તા. ૨૬ મી માઈ મે સને ૧૯૨૮ ના રાજ ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઈન્ડિયાએ સીમલામાં મંજૂર કર્યું.

૨૬-૫-૨૮.

ધરવીન
વૈષ્ણવરાય અને ગવર્નર જનરલ.

* ટાઇમ્સ ઓફ ઈન્ડિયા વિગેરે વર્તમાન પત્રોમાં આ કલમમાંથી “In the event of the said” પછી નીચે દર્શાવેલ શબ્દો રહી ગયા જણાય છે. મૂળ કરારનામામાં તે શબ્દો નીચે પ્રમાણે છે.

“annual payment not being made within a”.

૨૬૨

શ્રી આદ્યાનંદ પ્રકાશ.

અંગત ઉદારતા.

આ પ્રસંગે નાન પાલીતાણા ઠાકોર સાહેબે જૈન ઠેમ તરફના પોતાના મૈત્રીભાવની ખાત્રી આપવાને અને જૈનો તથા રાજ્યસત્તા વચ્ચે લાંબા વખતથી ચાલતા મતભેદને અંત આવવાની ખુશાલીમાં યાત્રાળુઓના અંગત માલની જગત ન લેવાને નાન ઠાકોર સાહેબે સ્વેચ્છાથી જણાવ્યું હતું તેમજ પોતાના રાજ્યમાં વધારે ધર્મશાળાઓ બાંધવાની છુટ આપવાને પણ ઉત્સાહ બતાવ્યો હતો.

યાત્રા કરવા પધારશો.

શ્રી શત્રુંજયની બાબતમાં સંતોષકારક સમાધાની થવાથી યાત્રા તા. ૧ જુન સને ૧૯૨૮ ના દીવસે ખોલવાની છે. આપણી વિનંતિથી પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબ એ શુભ ક્રિયા તે દીવસે કરશે તેથી હવે સર્વ ભાઈઓ પાલીતાણે યાત્રા કરવા સારૂ પધારશો.

શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી—અમદાવાદ.

ઉદ્ઘાટન ક્રિયા.

શેઠ સાહેબ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી તરફથી અગાઉથી તાર અને ટપાલદ્વારા સર્વે શહેરો તથા ગામોમાં યાત્રા ખુલ્લી થયાના સમાચાર આપવામાં આવ્યાથી તા. ૩૧-૪-૨૮ ના રોજ અમદાવાદથી શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના મુખ્ય કાર્યવાહકો-પ્રતિનિધિ સાહેબો તેમજ મુંબઈ ભાવનગર વગેરે સ્થળેથી મુખ્ય મુખ્ય આગેવાનો વગેરે શ્રી પાલીતાણે આવવા પધાર્યા હતા. પ્રથમ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના પ્રતિનિધિ સાહેબોને સીહોર શ્રી સંઘ તરફથી ઉપકાર માનવા સાથે ફૂલહાર, દુધપાન વગેરે આપવામાં આવ્યું હતું, પછી ટ્રેઈન પાલીતાણે પહોંચતાં સ્ટેશન ઉપર પેઢી તરફથી તેમજ પાલીતાણાના નગરશેઠ વગેરે તરફથી સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. રાજ્ય તરફથી મોટર-ઘોડાગાડી ઉતારા વગેરેની સારી સગવડ કરવામાં આવી હતી. પાલીતાણા શહેરમાં પ્રોસેશન સહિત દરેક જૈન ભાઈઓ સત્કાર કરતાં મુખ્ય જિનાલયમાં દર્શન કરી પ્રોસેશન દરબારી ઉતારે ગયું હતું. બીજે દિવસે તા. ૧-૫-૧૯૨૮ જેઠ શુક્ર ૧૩ ના રોજ તળાટી ઉપર ધ્વજ પતાકા વગેરેથી મંડપ બાંધવામાં આવ્યો હતો.

અંથાવલોકન.

૨૯૩

સવારના છ વાગે ત્યાં શ્રી સંઘનો મેળાવડો થયો હતો જ્યાં નામદાર ઠાકોર સાહેબ શ્રી બહાદુરસિંહજી સાહેબ પધારતાં સર્વેએ ઉમળકાથી વધાવી લીધા હતા. દિવાન સાહેબ તથા અધિકારી વર્ગ અને યાત્રાળુઓની બેશુમાર સંખ્યા એકઠી થઈ હતી. શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિ સાહેબે નામદાર ઠાકોર સાહેબને યાત્રા ખુલ્લી થયેલી જાહેર કરવા વિનંતિ કરી હતી. વળી મેઠ નામદાર ઠાકોર સાહેબે હર્ષપૂર્વક જવાબ આપવા સાથે યાત્રા કરવા જૈન કોમને આમંત્રણ કરવા સાથે પરસ્પર સહાનુભૂતિ રાખવા સુચના કરી હતી. પછી ઠાકોર સાહેબ દિવાન સાહેબ અને પ્રતિનિધિ સાહેબો સાથે ડુંગર ઉપર પધારતાં મુખ્ય ટુંકના જિનાલયના દ્વાર ઠાકોર સાહેબના મુખારક હસ્તે ખુલાવ્યા હતા. સર્વ યાત્રાળુઓ યાત્રા કરવા ઉપર આવેલ હતા. આજનો સુવર્ણમય દિવસ જૈન ઇતિહાસમાં સુવર્ણાક્ષરે કોતરાઈ રહેશે. પ્રતિનિધિ સાહેબોમાં શેઠ માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈ, શેઠ પ્રતાપસિંહ મોહોલાલ, શેઠ સારાભાઈ ડાહ્યાભાઈ, શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસ તથા શેઠ ભગુભાઈ ચુનીલાલ વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદવગેરે આવ્યા હતા. વિશેષ હકીકત અન્ય પેપરોમાં આવી ગયેલ છે જેથી અત્રે ટુંકામાં જણાવેલ છે.

અંથાવલોકન.

નીચેના પુસ્તકો ભેટ મળ્યા છે તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

- ૧ ધર્મવીર શેઠ વેણીચંદભાઈ (વેણીચંદ સુરચંદ શાહનું જીવન ચરિત્ર) શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ મહેસાણા.
- ૨ અસત્ય આરોપ યાને યોગ્ય જ્ઞાતિનું ગૌરવ. શેઠ મગનલાલ મોહનલાલ તલસાણાવાળા મુંબઈ. રૂ. ૧-૮-૦
- ૩ મેલેરીયા તાવો. વૈદ્ય કલ્પતરૂની તેત્રીશમી ભેટ. રૂ. ૦-૧૨-૦
- ૪ આદર્શ જૈન. લેખક બંસી. રૂ. ૦-૮-૦
- ૫ હું સાધુ કેમ થયો. યંગમેન જૈન સોસાયટી, અમદાવાદ. રૂ. ૦-૩-૬
- ૬ શ્રી જૈન તત્ત્વ પ્રશ્નોત્તર. શ્રેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ કલોલ રૂ. ૦-૨-૦
- ૭ માર્ગાનુસારીનું સ્વરૂપ. ભાગ ૧ ,, ,, ,, રૂ. ૦-૧-૦
- ૮ કર્મ નિર્જરા શ્રેણી. ભાવસાર ભાણુજી ગીલા વરતેજ. વાંચન અને મનન
- ૯ પંચાંગ ૧૯૮૫ (હિંદિ સચિત્ર) ડૉ. એસ. કે. બર્મન ૪ તારાચંદ સ્ટ્રીટ કલકત્તા
- ૧૦ શ્રી આત્માનંદ જૈન પંચાંગ હિંદિ શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી. અંબાલા (પંજાબ). (પંચાસજી શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજના ફોટા સહિત.)

ફેલ્ડ

શ્રી આત્મનંદ પ્રકાશ.

૧૧. મિત્રદિગ્દર્શનદસરિકા સ્તુતિ (હિંદિ) શ્રી આત્મનંદ જૈન સભા અંબાલા (પંજાબ).....

૧૨. કૌતોંકેલીન રજા (હિંદિ) શ્રી આત્મનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી અંબાલા (પંજાબ) રૂ.૦-૧-૬

વિરવિજયજી મહારાજના ઉપાશ્રય તરફથી નીચેના ગ્રંથો ભેટ મળ્યા છે.

શ્રી.યુષ્કવર્મા ચરિત્રમ્ (શ્લોકબદ્ધ) શ્રી માણિક્યસુંદરસરિકૃત.	સાધુ સાધ્વીને ભેટ.
” ” બાપાંતર	રૂ. ૦-૮-૦
જીતેન્દ્ર સ્તવનાવલી તથા ગહુલી સંગ્રહ.	” મુનિ ઉદયવિજયજી.
ગહુલી સંગ્રહ.	ભેટ.
” ”	અમુલ્ય.
સન્ન્યાયમાળા ભા. ૧-૨	
શ્રી શત્રુઙ્ગય ઉદ્ધાર તથા સ્તવનો.	ભેટ.
શ્રી રથુલીભદ્રજીની શિયળવેલી.	”

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલ—પાલીતાણા સં. ૧૯૮૧-૮૨ બે વર્ષના હિસાબ તથા રીપોર્ટ. દિવસાનું દિવસ ઉત્તિ પામતી અને આ રિપોર્ટના દરમ્યાન સુમારે એકસોઆઠ વિદ્યાર્થી ધરાવતી આ સંસ્થાનો આ રીપોર્ટ અને તેમાં જણાવેલ કાર્ય વાહી જોઈ જૈન સમાજ તેને માટે મગર થાય તે સ્વાભાવિક છે. બોર્ડીંગ સાથે વિદ્યાલય ધરાવતી અને તેમાં સ્કુલ શિક્ષણ સાથે ધાર્મિક શિક્ષણ અને શારીરિક કેળવણીનો લાભ વિદ્યાર્થીઓને આપતી આ એકજ સંસ્થા છે કે જેને જલદી આદર્શ બનવા માટે તેની આર્થિક સ્થિતિ જોઈએ તેવી ન હોવાના સખમે ઢીલ થાય તે માટે આપણે જૈન સમાજે ખાસ વિચારવા-તેમજ શરમાવા જેવું છે. અપૂર્ણતા તો દરેક સ્થળે હોય અને અહીં પણ હશે, તો પણ તે છતાં વ્યવસ્થા પૂર્વક કરકસરથી હૃદયના ઉમળકા અને લાગણી સહિત સેવા અને કાર્યવાહી તેની કમીટી કેવી રીતે કરી રહી છે, તે માટે આ સંસ્થા આ છેલ્લો રીપોર્ટ વાંચવાની અમો ખાસ નમ્ર સુચના કરીએ છીએ. આવી સંસ્થાના મનોરથો, અભિલાષાઓ, યોજનાઓ, નવીનતાઓ અને ઉદ્દેશો પાર પાડવા માટે તેના કાર્યવાહકો અને કમીટીને આર્થિક સહાય જોડે તે માટે તે ખાતાની વ્યવસ્થા જાતે જોઈ અથવા રીપોર્ટ વાંચી જેમ અને તેમ વિશેષ આપી તેને સગવડતા અને ઉત્તિમાં વૃદ્ધિ કરવા જરૂર છે. રીપોર્ટમાં જણાવેલ કાર્યવાહી જોઈ જેમ આનંદ થાય છે, તેમજ હિસાબ વગેરે ચોખવટવાળા અને વ્યવસ્થા પૂર્વક વિશ્વાસ કરવા લાયક છે તેથી વિશેષ આનંદ થાય છે. અમો તેની ઉત્તિ પ્રમ્તીએ છીએ.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

શ્રેફ સુખલાલ રાજમાળ.	સુખદ.	પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર.
શ્રેફ સુખનંદ ચત્રબૂજ કવેરી.	ભાવનમર.	બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર.

ગોક જાહેર નમ્ર સુચના.

ગયા વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ ચૈત્ર માસના શુકલ પક્ષમાં એ તેરસો હતી. પરમ પ્રભુ શ્રી મહાવીરદેવની જયંતી ધણે સ્થળે બીજી તેરશે આ વર્ષે પણ ઉજવાઈ હતી. (જુઓ જૈન પેપર) ગયા વર્ષે પ્રથમ તેરશે ઉજવવી કે બીજી તેરશે ઉજવવી તેના ચર્ચાપત્ર તરીકેના લેખો જૈનમાં આવતા હતા. મુનિશ્રી ચારિત્રવિજયજીએ તેના સ્પષ્ટીકરણમાં લંબાણ પુલાસો કર્યો હતો; છતાં આ વર્ષે અત્રે ભાવનગરમાં પ્રથમ તેરશે અને બીજી તમામ શહેરોમાં (જ્યાં જયંતી ઉજવાઈ ત્યાં) બીજી તેરશે મંગળવારે ઉજવાઈ હતી. તો આ સંબંધ જ્યોતિષ શાસ્ત્રના જાણુ મુનિ મહારાજે અથવા જૈન બંધુઓએ તે વાતનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાની જરૂર છે.

સુધારો.

ગતાંકના (ગૌતમ પ્રભુનું) ખરું આત્મસમર્પણના લેખમાં પા. ૨૪૭ લીટી ૧૫ માં “ વિદ્યાના પાશમાં ” તેને બદલે “ અવિદ્યાના પાશમાં ” જાણુવું.)

અમારું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

નીચેની ગ્રંથો છપાય છે.

૧ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર)	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર (ભાષાંતર)
૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ”	૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ”
૩ પેન્દ્ર સ્તુતિ (સંસ્કૃત)	૬ શ્રી વસુદેવ હિંદી પ્રાકૃત
૭ ચિલાસવર્ણકથા અપભ્રંશ છાયા સાથે	

ઉપરના ગ્રંથો ધણાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યકૃત હોઈ, કથાઓ ધણીજ સુંદર રસીક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપદેશક કથાઓ સહિત છે. નંબર ૧-૪-૫ ના ગ્રંથોમાં સહાયની આવશ્યકતા છે. મહાન પુરૂષોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રો વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધવાની આ સુંદર તક કે જે સમાના લાઇફ મેમ્બર થઇ તેવા ગ્રંથો ભેટ મેળવી લેવા ચૂકવાનું નથી.

જૈન સમાજનો સમય ધર્મ.

જૈનોના અંતર્ગત વર્ગોની એકતા સિદ્ધ કરવાની જોરથી જરૂર છે એટલી જરૂર જ આખી હિંદુ જનતા સાથે આપણું તાદાત્મ્ય કેળવવાની છે. જાતિ પરત્વે આપણે હિંદુ છીએ એમાં બે મત છે જ નહિ. ધર્મ પરત્વે પણ આપણા ધર્મ હિંદુ ધર્મની એક શાખા છે. હિંદુ ધર્મ એટલે વેદ ધર્મ કે અમુક સંપ્રદાય એ સમજણ ખોટી અને ઇતિહાસ વિરૂદ્ધ છે. વેદના મંત્રોથી વિરૂદ્ધ એવા અનેક સંપ્રદાયોના હિંદુ ધર્મમાં સમાવેશ થાય છે. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ હિંદુ ધર્મનું એકજ લક્ષણ સંભવે છે કે હિંદુસ્તાનમાં જે જે ધર્મોની સ્થાપના થઇ તે સર્વની હિંદુ ધર્મમાં ગણતરી કરવી જોઈએ. આજ રીતે બૌદ્ધ ધર્મ પણ હિંદુ ધર્મની જ શાખા છે. હિંદુ મહાસભાએ પણ આજ લક્ષણ સ્વીકાર્યું છે. અને હિંદુ ગણાતી સર્વ જાતિઓને તેમાં જોડાવા નિમંત્રણ આપ્યું છે. આ બાબત ઉપર હું ખાસ ભર દેવા માગું છું, કારણ કે આપણામાં કોઇ કોઇ વાર કોઇ કોઇ દેહાણેથી 'અમે તો જૈન છીએ-હિંદુ નથી' એવો સૂર સંભળાય છે, અને એમ કહેવામાં અભિમાન લેવામાં આવે છે. અત્યારના કોમી ઝગડાઓમાં આપણે કોના છીએ અને કોણ આપણું નજીકનું સગું છે, એ બરોબર સમજી લેવાની જરૂર છે. જૈન પંથુઓને-સાધુઓને તેમજ શ્રાવકોને-હું ચેતવણી આપું છું કે અમે હિંદુથી ભુદા છીએ એમ કહેવું તે સત્ય નથી એટલુંજ નહિ પણ આપણા સ્વાર્થ અને આસ્તત્વનું ધાતક છે. આ કારણે આપણામાં હિંદુ મહાસભા વિષે સક્રિય રસ જાગત થવાની અને પરમ આવશ્યકતા લાગે છે.

અવી રીતે સંગઠિત થતા જવું અને દેશમાં જે સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્તિનો યત્ન મંડાયો છે તેમાં પોતાથી બને તેટલું બલિદાન અર્પતા રહેવું એવો જૈન સમાજ માટે સમયધર્મ ઉપસ્થિત થયો છે. અત્યારનાં રાજકીય રણાંગણમાં ગણ્યા ગાંડ્યા જૈનોનાં નામ સંભળાય છે. અર્જુનલાલ શેઠ, અમૃતલાલ શેઠ, મણિલાલ કોદારી, ખુશાલ તલકરશી શાહ, આવા કેટલા છે ! જૈનપ્રબુ કંગાલ નથી. સાધનસંપન્ન છે. ઉદારતા જૈનોને જ વરી છે. અહિંસા ઉપર તો જૈનો પોતાની માલીની જ સમજે છે. એમ છતાં આજના દેશાધારના કાર્યમાં જૈનો ક્યાં છે ? આજ કેટલા વર્ષોથી રાષ્ટ્રીય મહાસભા દેશનો રાજકીય ઇતિહાસ ધરી નહીં છે. ઇતિહાસ વિધાયકોમાં એક પણ જૈનનું નામ કેમ જોવામાં આવતું નથી ? જોની રીતે ધર્મના કારણમાં હિંદુ મહાસભાનું સર્વોપરિપણું સ્વીકારવાની આવશ્યકતા છે તેવીજ રીતે રાજકારણમાં દરેક જૈને રાષ્ટ્રીય મહાસભાનું શાસન સ્વીકારવાની પુરી અપેક્ષા છે આજે જૈનો રાજકારણમાં હિંદુ સ્ત્રીની માફક પાછળ પાછળ ધસીય છે. આવતી કાલે જૈન હિંદુ રાજકારણનો અગ્રણી કેમ ન બને ? આજના અર્થપરાયણ જૈને દૂરીથી ક્ષાત્રવટ સમજવાની જરૂર છે. આજે જે પ્રવૃત્તિનાં મંડાણ મંડાયા છે તે સિદ્ધ થયેજ છુટકો છે, માટે મારી તો એજ પ્રાર્થના છે કે આજ દેવ પોતાના પ્રત્યેક સંતાન પાસેથી જે પ્રકારનું સ્વાર્પણ માગી રહેલ છે તે પુરેપુરું આપવામાં કોઇ પણ જૈન પાછો ન પડે અને સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્તિના સમગ્ર ઇતિહાસનું પ્રત્યેક પ્રકરણ જૈનોનાં સ્વાર્પણ કૃત્યોથી અક્તિ બને ?

શ્રી પરમાનંદ કાપડીયા.